

கவிஞர் கண்ணணதாசனின் எண்ணங்கள் ஆயிரம்

கண்ணணதாசன் பதிப்பகம்

எண்ணங்கள் ஆயிரம்

23, கண்ணதாசன் சாலை,

தியாகராய நகர்,

சென்னை- 600017.

தொலைபேசி: 24332682

மதுரை ❖ கோவை ❖ பாண்டி ❖ வேலூர்

Copyright © - 2015 Kannadhasan pathippagam

முப்பத்து இரண்டாம்பதிப்பு : ஆகஸ்டு, 2010

முப்பத்து நான்காம் பதிப்பு : ஏப்ரல், 2013

முப்பத்து ஐந்தாவது பதிப்பு : அக்டோபர், 2015

E- mail: sales@kannadasan.co.in

Our Web Site: www.kannadasan.co.in

பதிப்பாசிரியர்: காந்தி கண்ணதாசன்

எச்சரிக்கை காப்பிரைட் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு பெற்றுள்ள இந்நூலில் இருந்து எப்பகுதியையும் முன் அனுமதியின்றி பிரசுரிக்கக்கூடாது. தவறினால் சிவில், கிரிமினல் சட்டங்களின்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

- காந்தி கண்ணதாசன் பி.ஏ., பி.எல்.,

No Part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means electronic or mechanical including photocopying or recording or by any information storage and retrieval systems without permission in writing from Gandhi Kannadhasan, B.A., B.L., Chennai.

Any violations of these conditions, legal action will be initiated in civil and criminal proceedings under the Copyright Act 1957.

❖ கோடையில் குளம் வற்றிவிட்டதே என்று கொக்கு கவலைப்படக் கூடாது: மீண்டும் மழை காலம் வருகிறது.

❖ மழைகாலம் வந்துவிட்டதென்று நதி குதிக்கக் கூடாது: அதோ; வெயில்காலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

... எண்ணங்கள் ஆயிரம்

எண்ணங்கள் ஆயிரம்

கவிஞர் கண்ணதாசன்

அன்றும் இன்றும்

ஒரு காலத்து எழுத்துகள் மறுகாலத்தில் அதிசயமாவதும் உண்டு கேலிக்கிடமாவதும் உண்டு.

எனது பழைய எழுத்துகள் சிலவற்றை இப்போது நானே படித்துப் பார்த்தால், ‘நாமா இப்படி எழுதினோம்?’ என்று தோன்றுகிறது.

சில எழுத்துகளோ, ‘சீ! இவ்வளவு மட்டமாகவா எழுதினோம்?’ என்று எண்ணவும் தோன்றுகிறது.

புத்தகம் வெளியிடுவதில் புதிய உற்சாகம் பொங்கி வழியும் காலம் இது.

புதிய நூல்களோடு எனது பழைய எழுத்துகளில் தரமானவையும் விடாமல் தொகுக்கப்படுகின்றன.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நண்பர் ‘சோ’ அவர்கள், தனது ‘துக்ளக்’ பத்திரிகையில் ஏதாவது எழுதவேண்டும் என்று கேட்டார். ‘எண்ணங்கள் ஆயிரம்’ என்ற தலைப்பையும் அவரே சொன்னார்.

சில காலம் அந்தத் தலைப்பில் எழுதி வந்தேன்.

அவை இந்தத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

‘கல்கி’ இதழில் ‘கடைசிப்பக்கம்’ எழுதி முடித்த நான், ‘சேரமான் காதலி’ என்ற தொடர் கதையையும் எழுதி முடித்தேன். தொடர்ந்து ‘முதற் பக்கம்’ எழுத வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். ‘கல்கி’ நிறுத்தப்படும் வரையில் எழுதினேன். அவையும் இந்தத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன.

என் குழந்தைகளுக்குப் புத்தகம் போடுவதில் இப்போது தீராத ஆசை.

அண்மையில் திருமணமான என் மூத்த மகன் காந்தி, பாதிப் பங்காளியாக உள்ள 'கீதாசமாஜம்' இந்த நாலை வெளியிடுகிறது.

பல்வேறு காலத்திய கருத்துக்கள் என்றாலும், என்னுடைய சிந்தனையோட்டம் ஒரே மாதிரி இருப்பதை இந்தக் கட்டுரைக் குவியல் சுட்டிக்காட்டும்.

அந்நாளிலும் இந்நாளிலும் நான் சொல்லச் சொல்ல இதனை எழுதிய தம்பி இராம. கண்ணப்பனுக்கும், வெளியிட்டோருக்கும் என் நன்றி.

சென்னை

10 - 4 - 78

அன்பன்

கண்ணதாசன்

பொருளடக்கம்

நம்பிக்கை 1

நம்பிக்கை 2

சரித்திரம்

மதமும் மூதாதையர்களும்

வானத்து விளக்கு

மொழி வெறுப்பு-விழி இழப்பு

மனித இயந்திரத்தின் தலைமை 'மெக்கானிக்'

பதவி - பூர்வ புண்ணியம்

முடியும் பொழுதெல்லாம் விடியும்!

அரசியல்வாதிகள்

நாங்கள் அரசியல்வாதிகள்

வேலை நிறுத்தங்கள்

மறதி-மடி-துயில்

சட்டமும் தேச பக்தியும்

தீபமாலிகா

தலைமாட்டில் குத்து விளக்குகள்

எங்கள் தலைவனே...

தரகக்கு இரண்டு தட்டு

தத்துவம் பிறந்த இடம்

நம்பிக்கை 1

நம்பிக்கையில்தான் நானும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

ஆனால், என் நம்பிக்கை வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என் தகுதிக்கும், திறமைக்கும் உள்ளடக்கியே, அந்த நம்பிக்கை தன் ராஜ்ஜியத்தை நடத்துகிறது.

தகுதி வளர்ந்ததால்தான், என் நம்பிக்கை வளர்கிறது.

சிறிய கொள்கைகளில் பெரிய பூசணிக்காய்கள் காய்ப்பது போல், சிலரது நம்பிக்கை அவர்களது சக்தியை விட அதிகமாக இழுக்கிறது.

பெரிய மாமரம் சிறிய கனிகளை ஈன்றெடுப்பது போல், எனது சக்தி, நம்பிக்கையைத் தாலாட்டுகிறது.

‘இமயமலையின் மீது ஏறி விடலாம்’ என்று மனிதன் நம்புகிறான்; ஏற முயற்சிக்கிறான்.

கால்களில் வலுவில்லை.

கடைசியில் ஒரு குன்றின் மீது நின்று கொண்டு ‘இதுதான் இமயம்’ என்று சாதிக்கிறான்.

சொல்லித் திருத்த முடியாத வாதங்களை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டால் தொல்லை இல்லை என்பதால், மற்றவர்களும் அதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

கனிமண்ணால் சிலை செய்யும் சிற்பி, மண்ணாலேயே ஒரு மானிகை கட்ட முயற்சிக்கிறான்.

‘காகிதக் கப்பலைக் கடலிலே விடுவேன்; அதை ஓட்டியும் காட்டுவேன்;

கரையிலும் சேர்ப்பேன்' என்பது ஒருவனின் வாதம்.

இரண்டு காலடிகள் ஒழுக்காக விழுந்து விட்டதாலேயே, கால்களில் எண்ணையைத் தடவிக் கொண்டு வழக்குப் பாதைகளில் ஏறுவேன் என்பது இன்னொருவரின் வாதம்.

ஒரு வெற்றி, பல வெற்றிகளைக் கனவு காண்கிறது.

ஒரு சக்தி, பல சக்திகள் தனக்கிருப்பதாக நம்புகிறது.

மத்தளத்தில், புல்லாங்குழல் வாசிக்க ஒரு முயற்சி.

தாரையும், கொம்பும் ஸ ரி க ம ப த நி பாடுகின்றன.

சில காலம் அவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்கின்றன.

ஆனால், நம்பிக்கை அளவுக்கு மீறியதாக ஆகும் போது, அழிவும் கேலியும் எதிரே நிற்கின்றன.

கோழிக்குஞ்சைப் பிடித்துவிட்ட தைரியத்தில், யானையையும் பிடிக்க ஒருவன் தயாராகிறான்.

கேரம்போர்டில் வெற்றி பெற்றுவிட்ட மயக்கத்தில் கிரீக்கெட் பந்தயத்திற்கு ஒருவன் தயாராகிறான்.

போலந்தையும், செக்கோஸ்லோவோகியாவையும் பிடித்த மயக்கத்தில் சோவியத் யூனியனுக்குள் நுழைந்த ஹிட்லரைப் போல்...

நீச்சல் குளத்தில் நீந்திப் பழகியவன், 'கடலிலும் குதித்துக் கரையேறுவேன்' என்கிறான்.

நம்பிக்கை தரும் வெற்றிகளை விடத் தோல்விகள் அதிகம்.

அந்தத் தோல்விகளும், வெற்றிகளே என்பது ஒருவனின் நம்பிக்கை.

நம்பிக்கையின் அளவு எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்பதை மனிதர்கள், மிகுதங்களிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

தங்கள் சக்திக்கேற்பவே அவைகள் நம்பிக்கை வைக்கின்றன.

நம்பிக்கை துளிர்விடும் போது அச்சம் அற்றுப்போகிறது.

அச்சம் அற்றுப்போன இடத்தில், 'எது செய்தாலும் சரியே' என்ற துணிவு வருகிறது.

அந்தத் துணிவு, தோல்வியைக் கூட்டி வருகிறது.

தோல்வி, நம்பிக்கையை சாக அடிக்கிறது.

மனித மனம், பழைய நிலைக்குத் திரும்புகிறது.

மனிதனது கடைசி நம்பிக்கை, மயானம்.

இந்த நம்பிக்கை மட்டும் தோல்வியடைந்ததே இல்லை!

பாஞ்சாலியைத் துயிலுரிந்த போது கௌரவர்களுக்கி ருந்த நம்பிக்கை பாரதப் போர் வரையிலும்தான் இருந்தது.

எதிரியின் சக்தி என்ன என்று தெரியும்வரை, ஒருவன் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கையை யார் தடுக்க முடியும்?

சமுதாயம் சிலரது நம்பிக்கைகளை வியப்போடும், திகைப்போடும் பார்க்கிறது.

நான் யாருடைய நம்பிக்கையையும் வேடிக்கையாகப் பார்க்கிறேன்.

மரணத்தின் பின், மனித ஏடுகள் பரிசீலிக்கப்படும்போது, எது சரி, எது தவறு என்பது தெரியப்போகிறது.

அதுவரை சர்க்கஸ்காரனுக்கு அடங்கும் புலியைப் போல், என் நம்பிக்கையை என் அளவுக்குள் வைத்திருக்க விரும்புகிறேன்.

நான் ஆங்கிலம் படித்ததில்லை; ஆனால் ஆங்கிலம் பேசுகிறேன்.

எனினும், நான் பேசுவதுதான் சரியான ஆங்கிலம் என்று எப்போதும் வாதித்ததில்லை.

அப்படி வாதிடவும் முடியும்.

என்னளவுக்கு ஆங்கில அறிவு உள்ளவர்களை நம்ப வைக்கவும் முடியும்.

அதிகமான அறிவுள்ளவர்கள் எதிர்த்துப் பேசுவரும் போதுதானே, என் ஆங்கில அறிவு எவ்வளவு என்பது ஊருக்குத் தெரியப்போகிறது.

அதுவரை நான் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையை யார் அசைத்து விட முடியும்?

ஒரு வகையில் நம்பிக்கை இல்லாமல் அழிவதைவிட நம்பிக்கை வைத்தே அழிவது நலம்.

அதன் மூலம் உண்மைகள் வெளியாகின்றன.

அநுபவங்கள் சேகரிக்கப்படுகின்றன.

தேவர்கள் சுருட்டுப் பிடிப்பதுதான் வானத்திலுள்ள நட்சத்திரங்கள், என்று சிறு வயதில் நான் நம்பியிருக்கிறேன்.

கல்வி அறிவு வளர வளரத்தான் அது ஒரு மண்டலம் என்பது புரிந்தது.

வயது வர வர சில நம்பிக்கைகள் மாறுகின்றன.

வசதி வர வர சில நம்பிக்கைகள் உரமேறுகின்றன.

எனக்கு நிறையத் தத்துவங்கள் எழுதத் தெரியும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் எழுதுகிறேன்.

“எங்களுக்கு நிறைய விமர்சிக்கத் தெரியும்” என்ற நம்பிக்கையோடு இதை நீங்கள் படித்துப் பாருங்களேன்.

* * *

நம்பிக்கை 2

சில தினங்களுக்கு முன் ஒரு கனவு கண்டேன்.

ஒரு மானிகையின் மாடியில் நான் நின்று கொண்டிருக்கிறேன்.

எதிர்த்தாற் போல் நிர்வாணமான இரண்டு மனிதர்கள். நிர்வாணமான ஒரு பிணத்தைக் கொண்டு வந்து வைக்கிறார்கள்.

சுற்றிலும் சிறு கும்பல் கூடுகிறது.

எல்லோரும் என்னைப் பார்த்துவிட்டு ஆவேசத்தோடு, கத்தியை எடுத்துக் கொண்டு ஓடி வருகிறார்கள்.

நான் பயந்து போய், 'கிருஷ்ணா!' என்று கத்துகிறேன். உடனே அத்தனை பேரும் தலைதெறிக்க ஓடுகிறார்கள்.

நான் மீண்டும் 'கிருஷ்ணா!' என்று கதறுகிறேன்.

எதிரிகள் யாரையும் காணோம்.

நான் மாடிப்படிகளில் இறங்குகிறேன்.

ஒரு பெரிய பூச்சி என் கையிலேறிக் கடிக்கிறது.

நான் 'கிருஷ்ணா!' என்றேன்; அந்தப் பூச்சி எரிந்து விழுகிறது; எனக்குப் புதிய தெம்பு வருகிறது.

இது காலை நேரத்துக் கனவு.

இன்னும் எனக்கு அந்தத் திகைப்பு அடங்கவில்லை.

பல நேரங்களில் எனக்கு ஆபத்து வருவது போல் கனவு கண்டிருக்கிறேன்.

கனவிலே இறைவனின் பெயரைச் சொல்லிக் கூவி இருக்கிறேன்.

இறைவன் என்னைக் காப்பாற்றியதாகக் கனவு முடிந்ததில்லை.

கனவுகளில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு.

இந்தக் கனவின் மூலம் கிருஷ்ணன் என்னை ஆட் கொண்டு விட்டதாக நம்புகிறேன்.

இனி கிருஷ்ணன் பெயரைச் சொல்லி நான் எழுதுவதோ, தொடங்குவதோ பலிக்கும் என்றும் நம்புகிறேன்.

* * *

சரீத்திரம்

சரீத்திர நதியின் ஓட்டத்தை நிறுத்தியவனும் இல்லை, திருத்தியவனும் இல்லை.

அதன் இரண்டு கரைகளிலும் ஒன்று வெற்றி; ஒன்று தோல்வி!

வெற்றிக் கரை பசுமையாக இருக்கிறது; தோல்விக் கரை சுடுகாடாகக் காட்சியளிக்கிறது.

பசுமையான நிலப்பரப்பைவிட, சுடுகாட்டின் பரப்பளவே அதிகமாக இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சுடுகாடு நிரம்பி வழிவதைப் பார்த்த பிறகும், அடுத்து வருகின்றவன் தன்னுடைய பசுமை நிரந்தரமானதென்றே கருதுகிறான்.

அந்தச் சுடுகாட்டில் அலக்ஸாண்டரைப் பார்த்த பிறகும், அகில ஐரோப்பாவுக்கும் முடி சூட்டிக் கொள்ள முயன்று, அங்கேயே போய்ச் சேர்ந்தான் நெப்போலியன்.

அந்த நெப்போலியனின் எலும்புக் கூடு சாட்சி சொல்லியும் கூட, உட்கார்ந்த இடத்திலேயே உலகத்தை வரவழைக்க முயன்று, நெப்போலியனுக்குப் பக்கத்திலேயே படுக்கை விரித்துக் கொண்டான் ஹிட்லர்.

அந்த ஹிட்லரை எப்போதும் தனியாக விடாத முசோலினி, அவனுக்கு முன்னாலேயே புறப்பட்டுப் போய் அவனுக்கும் இடம் தேடி வைத்தான்.

அதோ, அந்தச் சுடுகாட்டில் பயங்கர ஜவான்கள், ஜார்ஜ் பரம்பரைகள், லூயி வம்சாவளிகள் அனைவரும் உலாவிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

இப்படி, காலங் காலங்களாகச் சாட்சியங்கள் இருந்தும் கூட கண்முடித்தனமான அதிகார வெறி இருந்து கொண்டே இருக்கிறதே ஏன்?

அதுதான் இறைவன் பூமிக்கு வழங்கிய தர்மம்!

‘அழிய வேண்டியவன், ஆடி முடித்துத்தான் அழிய வேண்டும்’ என்பது காலத்தின் விதி.

பதவி என்னும் பச்சை மேகினியின் கரங்களில் பிடிபட்டவனிடமிருந்து, அடக்கம் விடைபெற்றுக் கொள்கிறது; ஆணவம் தலை தூக்கி நிற்கிறது.

வெற்றி, வெற்றி என்று தொடர்ந்து வர வர, தோல்வி என்பது தன் அகராதியிலேயே இல்லை என்ற துணிச்சல் வருகிறது.

கண்ணுக்கு முன்னாலிருக்கும் பயங்கரப் படுகுழிகூட தனக்காகக் கட்டப்பட்ட நீச்சல் குளம்போல் தோன்றுகிறது.

விழுந்த பிறகு, எலும்பு முறிந்த பிறகுதான் மாயை விலகுகிறது; மயக்கம் தெளிகிறது!

ஒரு மனிதனின் கரங்களுக்குள் உலகத்தின் சுக துக்கங்கள் விளையாட, இறைவன் ஒருபோதுமே அநுமதித்ததில்லை.

அடித்த பந்து திரும்பி வந்து தாக்கும் போதுதான் இந்த உண்மை புலப்படுகிறது.

ஆணவக்காரன் ஒவ்வொருவரையாக விரோதித்துக் கொள்கிறான்.

பிறகு அவனே எல்லா எதிரிகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து விடுகிறான்.

அவர்கள் தனக்கு எதிராக விகவ ரூபம் எடுத்து நிற்கும்போது, ‘யாரோ செய்த சதி’ என்று அலறுகிறான்.

சர்வாதிகாரத்திலேயே ஆணவ அதிகாரம் சாஸ்வத மில்லையென்றால், ஐனநாயகத்தில் எப்படி சாத்தியமாகும்?

விழுத்துக் கொண்டே வெற்றிகளைப் பெற்ற ஹிட்லரை நார்மண்டி முற்றுகையின் போது, தூங்கிக் கொண்டே தோல்வியைத் தழுவ வைத்த இறைவன், உலகத்தில் பதவியையும், பணத்தையும் சமப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறான்.

எங்கேயும் எதுவும் அளவுக்குமேல் காலா காலங்களுக்கு நின்று விடுவதை அவன் அநுமதிப்பதில்லை.

ஆகவே, அதிகாரமுள்ளவர்களிடம் அடக்கத்தையும் பதவியிலுள்ளவனிடம் பணியையும், நாடு எதிர்பார்க்கிறது.

புகழ்ச்சிகள் மிகுதியாக, மிகுதியாக ஹிருதயம் விமரிசனத்தைத் தாங்குவதற்குச் சக்தி இல்லாமலே போய் விடுகிறது.

எந்த விமரிசனத்தையும் தாங்கக் கூடிய சக்தி எவனிடமிருக்கிறதோ, அவனுடைய தோல்வி கூட மோசமான தோல்வியாக இருக்காது.

நான் நண்பர்களை புகழ வேண்டிய கட்டத்தில் மனமாரப் புகழ்வேன்; விமரிசிக்க வேண்டிய கட்டத்தில் மனமார விமரிசிப்பேன்.

நல்ல நண்பர்கள் அப்படித்தான் இருப்பார்கள்.

அப்படிப்பட்ட நண்பர்கள் இல்லாததாலோ, இருந்தும் அவர்கள் பேச்சைக் கேட்காததாலோ, பல மன்னர்கள் முடி இழந்திருக்கிறார்கள்; பல மந்திரிகள் முடிவடைந்திருக்கிறார்கள்.

இயற்கையின் நியாயங்கள், நண்பர்களின் வாதங்கள் அனைத்தையும் பரிசீலித்து, ஒழுங்காகச் சாலையை வகுத்துக் கொள்வோருக்கு என்றும் அழிவில்லை.

அவர்களது நதிக்கரை, என்றும் பசுமையாகவே இருக்கும்.

நான் நண்பன் என்று நம்புவேன், எனது இந்த வாதத்தை விருப்பு
வெறுப்பில்லாமல் பரிசீலிப்பார்களா?

* * *

மதமும் மூதாதையர்களும்

நான் எல்லா மதத்தினரையும் மனமார நேசிக்கிறேன்.

நான் கடவுளை நம்புகிறேன்; அவனைக் காட்டியவனைப் போற்றுகிறேன்; அந்தக் கடவுளைக் கல்லிலும் கருத்திலும் கண்டு வணங்குகிறேன்.

ஆன்மா இறைவனோடு ஒன்றிவிடும்போது, அமைதி இருதயத்தை ஆட்சி செய்கிறது.

நாணயம், சத்தியம், தர்மம் இவற்றின் மீது நம்பிக்கை பிறக்கிறது.

நேரான வாழ்க்கையை இருதயம் அவாவுகிறது.

“என்னைத் திட்டுகிறவன்தான் அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்கிறான்; ஆகவே அவன்தான் முதல் பக்தன்” என்பது இறைவனின் வாக்கு.

நம்பிக்கை இல்லாதவன் கோவிலுக்குப் போக வேண்டாம்.

நாட்டுப் பற்று இல்லாதவர்களுக்கு தெய்வப் பற்று எங்கிருந்து வரும்?

தெய்வப் பற்று இல்லாதவர்களுக்கு நாணயம், நேர்மை இவற்றின் மீது நம்பிக்கை எங்கிருந்து வரும்?

இறைவனின் எதிரொலியைப் பற்றி நமது மூதாதையர் சொன்னதெல்லாம் உண்மை.

சத்தியம், தர்மம், நாணயம், நேர்மை என அவர்கள் சொன்னது வெறும் வார்த்தை ஜாலமல்ல.

அடுத்தவன் உடமையை நீ கவர்ந்தால், உன் பெருளை மற்றவன் கவருவான் - இந்த அநுபவம் பகுத்தறிவுவாதிகளுக்கே உண்டு.

‘எப்படித் தீர்க்க நினைக்கிறீர்களோ அப்படியே தீர்க்கப் படுவீர்கள்’ என்பது கர்த்தர் வாக்கு.

தான் வகுத்துக் கொண்ட வழியே தனக்குப் படுகுழியானதைக் காணாத மனிதர் யார்? காட்டாத வரலாறு எது?

காலந்தாழ்ந்தே இறைவன் தண்டிக்கிறான்.

அந்தத் தண்டனையை பலர் அனுபவிப்பதை நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

‘தெய்வம் நின்று கொல்லும்’ என்பது நமது மூதாதையர் வாக்கு.

உன் காலில் குத்திய ஒவ்வொரு முள்ளும், நீ எப்போதோ தூவி வைத்ததே; அதில் மற்றவர்கள் பங்கு மிகவும் குறைவு.

நமது மூதாதையர் சொல்லி வைத்த ஒவ்வொரு பழமொழியும், அநுபவத்தில் கிளைத்தெழுந்த படிப்பினைகளே.

பகுத்தறிவு கண்டு பிடிக்கும் உண்மைகள் பல, சில நாட்களில் பெய்யாதி விடுகின்றன; ஆனால், அநுபவ உண்மைகள் நீரந்தரமானவை.

மருத்துவத் துறையில் உலகம் முன்னேறிவிட்டது. உண்மை.

ஆனால் நமது மூதாதையர் போட்ட அடிப்படையிலே தான் அந்தக் கட்டடங்கள் எழுந்திருக்கின்றன.

சீதம், உஷ்ணம், வாயு, கபம், பித்தம் இவற்றின் கிளைகள் தான் எல்லா வியாதிகளும்.

ஆயுர்வேதமும் சித்த வைத்தியமும் சொல்கின்ற மூலிகையிலிருந்துதான், பாதிக்கு மேற்பட்ட அலோபதி மருந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

நாளுக்கு இருமுறை மலங்கழிப்பது - வாரத்தில் இருமுறை எண்ணெய்த் தேய்த்து நீராடுவது - மாதத்தில் இருமுறை மனைவியை நெருங்குவது - வருஷத்தில் இருமுறை பேதிக்குச் சாப்பிடுவது - இது முதாதையர் தந்த பாடம்.

வேண்டுமானால் புற்று நோய், காச நோய் போன்ற இரண்டொரு நோய்களுக்கு அவர்கள் தெய்வ நோக்கம் கற்பித்துவிட்டு மருந்து தேடாமல் இருந்திருக்கலாம்.

உணவு முறையிலும் அவர்கள் சொன்னதே உண்மை. எந்தெந்த உணவில் என்னென்ன சத்து, அல்லது என்னென்ன நோயிருக்கிறது என்பதை அவர்கள் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பே கண்டுபிடித்து விட்டார்கள்.

எந்த அலோபதி மருத்துவரும் புதிய மாத்திரை கொடுப்பதோடு, பழைய பாட்டி வைத்தியத்தையும் சேர்த்துத் தான் சொல்லுகிறார்கள்.

வீடு கட்டுவது, வாசலை எந்தப் பக்கம் வைப்பது எந்த நேரத்தில் எதைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வது என்பது எல்லாம் அவர்கள் சொல்லிச் சென்றவையே.

நாகரிக உலகத்தின் 'பரபரப்புப் பிராணி'களாகிய நாம், அவர்களை முட்டாள்களாகக் கருதுவதன் மூலம் நம்மை முட்டாள்களாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

விஞ்ஞானம், மருத்துவம், கலை, இலக்கியம் முன்னேறும் போதெல்லாம், நாம் நினைத்துக் கொள்ள வேண்டியது, அதற்கு அஸ்திவாரம் போட்ட நமது முதாதையர்களையே! அவர்கள் கோயில் தெய்வங்கள், நாம் வெறும் கோபுரப் பறவைகள்.

வானத்து விளக்கு

“என்னிடம் நீ பத்து ரூபாய் வாங்கினாயா?”

“இல்லவே இல்லை?”

“அப்படி இல்லையென்றால் கோவிலில் கற்பூரத்தை ஏற்றுகிறேன்; அதை அணைத்துக் காட்டு.”

“முடியாது!”

“சத்தியமாவது பண்ணு !”

“முடியாது!”

- கிராமத்து மக்களுக்கு, ‘கோர்ட்’ ஆண்டவன் சந்திரதானம்தான், கொடிய திருடனும் அதன் முன்னிலையில் பொய் சொல்ல அஞ்சுவான். தெய்வ நம்பிக்கையால் தான் நமது தாய்மை பிழைத்தது; பெண்மை, கற்பு, நானாயம் எல்லாமே பிழைத்தன.

‘முந்தானையைப் போட்டுத்தாண்டு’ என்பார்கள். ‘சாயிக்கு முன்னால் மண்ணை வாரித் தூற்றுகிறேன்’ என்பார்கள்; ஒரு காசை இரண்டு துண்டாக வெட்டிப் போட்டு ‘நீ கேளு காளியாத்தா’ என்பார்கள். அண்டிமன் எழுதி வாங்கிக் கடன் கொடுத்தவர்கள் கூட அது காலாவதியாகும் போது கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் கோவிலில் கட்டித் தொங்க விடுவார்கள்.

கடவுள் வசூல் செய்வான், கடவுள் தண்டிப்பான் என்பது நம்பிக்கை.

கிராமங்களில் ஒரு கதை உண்டு.

ஒரு சமயம் சீதேவியும், மூதேவியும் திருமாலிடம் போனார்களாம். “தங்கள் இருவரில் யார் அழகு?” என்று கேட்டார்களாம். மாலவன் இருவரையும் நடந்து போகச் சொன்னாராம். இருவரும் கொஞ்சதூரம் போனதும் திரும்பி வரச் சொன்னாராம். ஸ்ரீதேவியைப் பார்த்து, ‘நீ வரும்போது அழகாக இருக்கிறாய்’ என்றாராம். மூதேவியைப் பார்த்து, ‘நீ போகும் போது அழகாக இருக்கிறாய்’ என்றாராம். இந்தத் தீர்வுக்கு அப்பீல் ஏது? கடவுளின் தீர்வு கணிசமானது.

வேலை செய்பவர்களில் ஒருவனுக்கு குறைந்த கூலி கிடைக்கும்; ஒருவனுக்கு, அதிகக் கூலி கிடைக்கும். ஆனால் பாவத்துக்கோ அந்த அளவுக்கு மட்டுமே கூலி.

தசரதன் எய்த அம்பால் தன் மகனைப் பிரிந்து வாடிய ஒருவன், தசரதனுக்குக் கொடுத்த சாபம்தானே, ‘நீயும் உன் மகனைப் பிரிந்து வாடுவாய், என்பதும்! இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்குப் பிறகும் இதிகாசம் எதிரொலிக்கிறதே!

சித்தம் பொய் சொன்னாலும் வேதம் பொய் சொல்வதில்லை. சித்தாந்தம் தவறக் கூடும்; வேதாந்தம் தவறாது.

வேதாந்தம் பரசுராமர் காலத்திலும் ஒன்றுதான்; ஆதிசங்கரர் காலத்திலும் ஒன்றுதான். நமது காலத்திலும் ஒன்றுதான்.

நமது மூதாதையர்கள் மாபெரும் மேதைகள். தெய்வ நம்பிக்கையின் மீதே சகல நியாயங்களையும் நிர்மாணம் செய்தார்கள்.

மனிதர்களின் எழுத்துக்களும், கருத்துக்களும் தோற்றுப் போன இடத்தில் தெய்வ நியாயமே தீபம்போல் எரிகிறது.

வெள்ளைக்காரனை நாம் விரட்டியது பாதி தூரம்தான்; மீதி தூரம் அவனை விரட்டியது தெய்வமே!

அன்று பாரதப் பேரரை முன்னின்று நடத்திய கண்ணன், நமது பாரதப் பேரரையும் மறைந்து நின்று நடத்தினான்.

தேர்தல் வைப்பதும், வைக்காததும் ஒருவர் கையிலேயே இருந்தபோது, அவர் தேர்தலை நடத்துவானேன்? தோற்றுப் போய் ஒதுங்குவானேன்?

மனிதன் வெளியில் நின்று விளையாடுகிறான்; தெய்வம் மறைந்து நின்று விளையாடுகிறது. தெய்வத்தை நம்புகிறவன், தோற்றாலும் ஜெயிக்கிறான்; நம்பாதவன் ஜெயித்தாலும் தோற்கிறான்.

* * *

மொழி வெறுப்பு - விழி இழப்பு

எந்த மொழியையும் வெறுப்பதன் மூலம் ஒருவன் தாய்மொழிக்கு நன்மை செய்துவிட முடியாது. அது மட்டு மல்ல, அவன் தனக்கே துரோகமும் செய்து கொள்கிறான்.

நான் தமிழ் மட்டுமே படித்தவன், ஆங்கிலம் தெரியாது. கல்கத்தாவில் இருக்கும் போது படாதபாடு பட்டேன். வங்காளி மொழியில் சில வார்த்தைகளைத் தெரிந்து கொண்டேன். அரைகுறை ஆங்கிலத்தில் பேசிப் பழகினேன். ஒன்றரை வருட காலம் நான் பேசிய ஆங்கிலத்தில் தவறுகள் கண்டபோதெல்லாம் பலபேர் திருத்தினார்கள். மேலும் மேலும் ஆங்கிலத்தில் பயிற்சி பெற்றேன்.

வெறுப்பினால் பிற மொழிகளைப் படிக்காது விட்டு விடுபவன், அற்புதமான கருவூலங்களை இழந்து விடுகிறான்.

வடமொழி, ஆழ்ந்த கருத்துகள் நிறைந்த ஒரு பொக்கிஷம். இரண்டு ஆண்டுகளாக நான் வடமொழியில் பயிற்சி பெற்று வருகிறேன். தமிழைப் போலவே 'தோன்றிய காலம் தெரியாத' அந்த மொழியில் எவ்வளவு அற்புதங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன! பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே இந்தப் புத்தி வந்திருந்தால் நானும் ஒரு மேதையாகத் திகழ்ந்திருப்பேன்.

வடமொழியைப் படிக்கும் ஆர்வம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, இப்போது பகவத் கீதை விளக்கவுரையைக் கவிதையிலும் உரை நடையிலும் எழுதியுள்ளேன்.

பஜகோவிந்தத்தில் வரும் முப்பத்தொரு பாடல்களையும் விவேக சிந்தாமணியைப் போல் சந்தக் கவிதைகளாக்கியுள்ளேன்.

இந்தச் 'சுயபுராணம்' எதற்கு என்றால் பல மொழி கற்பதில் உள்ள

சுகத்தைச் சொல்லவே! தமிழ் மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலப் பயிற்சி இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வட மொழிப் பயிற்சியும் இருக்குமானால் மற்றவர்களைத் திகைக்க வைக்கலாம்; சபையில் நிமிர்ந்து நிற்கலாம்.

தமிழ் நமது உயிர்; அதுபோல் வடமொழி நமது ஆத்மா.

இன்றைய இளைஞன் உடனடியாக வடமொழியையும் கற்க வேண்டும். வட மொழியின் மூலம் சிறந்த எழுத்தாளனாகலாம். பேச்சாளனாகலாம்; மொழி பெயர்ப்பாளனாகலாம். எழுத்தையே தொழிலாகக் கொள்ள முடியுமானால் உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்தே சம்பாதிக்கலாம்.

வெறும் பட்டப் படிப்புப் படித்தவனுக்கெல்லாம் கிடைக்காத வாய்ப்பு, மொழிப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கே கிடைக்கும்.

ஆண்டவன் எனக்கு இன்னும் பத்தாண்டுகள் ஆயுளையும், ஆரோக்கியத்தையும் கொடுப்பானேயானால் ஆங்கிலத்தில் ஒரு சிறு காவியமும், வடமொழியில் ஒரு சிறு காவியமும் எழுதுவேன்.

இதோ எனக்குத் தெரிந்த வடமொழியில் நான் எழுதிய ஒரு பாடல்:

அமர ஜீவிதம் சுவாமி அமுத வாசகம்

பதித பாவனம் சுவாமி பக்த சாதகம்

முரளி மேகனம் சுவாமி அசுர மர்த்தனம்

கீத போதகம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண மந்திரம்

நளின தெய்வதம் சுவாமி மதன ரூபகம்

நாக நர்த்தனம் சுவாமி மான வஸ்திரம்

பஞ்ச சேவகம் சுவாமி பாஞ்ச சன்னியம்

கீத போதகம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண மந்திரம்

ஸந்திய பங்கஜம் சுவாமி அந்திய புஷ்பகம்

சர்வ ரக்ஷகம் சுவாமி தர்ம தத்துவம்

ராக பந்தனம் சுவாமி ராஸ லீலகம்

கீத போதகம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண மந்திரம்!

* * *

மனித இயந்திரத்தின் தலைமை 'மெக்கானிக்'

ஸ்ரீராதை 'கற்புடையவளா?' என்பது பற்றி துவாரகையில் ஒருமுறை சந்தேகம் எழுந்ததாம்.

துவாரகாபுரி வாசிகள் அனைவரும் கூடி, அவளுக்கொரு சோதனை வைத்தார்களாம்.

ஆயிரம் ஓட்டைகள் உள்ள ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வரும்படி கட்டளையிட்டார்களாம்.

ஒரு துளியும் கீழே சிந்தாமல், அந்தப் பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்தாளாம் ராதை, 'அட்டா! இவளைப் போல் கற்புக்கரசி இதுவரை பிறந்ததும் இல்லை இனி பிறக்கப் போவதுமில்லை' என எல்லோரும் பாராட்டினார்களாம். அதற்கு ராதை சொன்ன பதில் இது, "என்னை ஏன் பாராட்டுகிறீர்கள்? எல்லாம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய மகிமை."

நீ அள்ளிப் போட்ட மண் எல்லாம் பெண்ணாக விழுந்ததால், அது உன் கைவண்ணமும் அல்ல; மண் வண்ணமும் அல்ல; கடவுளின் கருணை வெள்ளம்.

நீ கிறுக்கியதெல்லாம் ஓவியமானால், குறுக்கே நின்று அதை திருத்தியவனுக்குப் பெயர்தான் பகவான்.

திட்டமிட்டு சில பேர் தோல்வியடைகிறார்கள்; உட்கார்ந்த இடத்திலேயே சிலபேர் லாபமடைகிறார்கள்.

பூமி போய் மழையை இழுத்து வருமானால், அது பூமியின் சக்தியே. பூமி கடும்போது தானே மழை வருமானால் அது இறைவனின் லீலையே; எப்போதும் மழை இல்லாமல் போனால் அது அவனது சோதனையே!

தானே அச்சக் கோர்த்து, தானே அடித்து, மடித்து வெட்டி, எண்ணி, கட்டி வெளியே தள்ளும் அச்ச இயந்திரங்கள் வந்துவிட்டது. ஆனாலும் அதை முடிக்குவதற்கு ஒரு மனிதன் தேவைப்படுகிறானே!

இயக்கத்தின் கர்த்தா இறைவன்; கருவி மனிதன்.

தானே இயங்கும் கருவிகள் பல நேரங்களில் தவறான கணக்கைக் காட்டுகின்றன. இயக்கப்படும் கருவிகளே தவறு காணும்போது திருத்தப்படுகின்றன.

என் வீடு, என் வாசல், என் தோட்டம், எனக்கு ஒரு கூட்டம், எனக்கு விழும் ஓட்டு, நான் அமரும் பதவி என்றெல்லாம் சிந்திப்பவனும் பேசுவனும் மடையர்கள்.

நீ ஏறுகிறாய் என்றால், 'இறைவன் ஏற்றிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறான்' என்று பொருள். இறங்குகிறாய் என்றால், 'சிந்திக்க வைக்கிறான்' என்று பொருள்.

உனது பெருமை கடவுளின் மகிமை. உனது சிறுமை கடவுள் உனக்குத் தரும் அடக்கம்.

பரமஹம்சர் சொன்னபடி, 'மேலே போர்த்தியிருக்கும் தோல் அரிசியால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளே இருக்கும் பொருள் வெவ்வேறு பஜ்ஜியானாலும், சமோஸாவானாலும் பார்வைக்குத் தெரிவது மேல் பக்கமே. கடித்தபின் பிடிபடுவதே காயும் கறியும்.'

உனது சாதனைகளில் 'நீ' என்கிற அரிசி மட்டுமே உனக்குத் தெரிகிறது. அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால்தான், 'இறைவன் எந்த வகையில் துணை புரிந்திருக்கிறான்' என்பது புரிகிறது.

'சாகலாம்' என்று கடலிலே விழுந்தவன், கை நிறைய முத்துக்களோடு திரும்புவதும் உண்டு; முத்து எடுக்கச் சென்றவன் செத்துப் போனதும் உண்டு.

நோக்கம் உன்னுடையது; ஆக்கம் அவனுடையது.

இருப்பது உடம்புதான்; ஒரு சில நேரம் தூக்கம் வருகிறது. சில நேரம் வர மறுக்கிறது.

நிம்மதியாகத் தூங்குபவனைப் பார்த்தால் தூக்கம் வராதவனுக்கு எரிச்சலாக இருக்கிறது; துள்ளித் திரிபவனைப் பார்த்தால் நோயாளிக்குக் கோபம் வருகிறது.

அதிக பட்சம் மனிதன் செய்யக் கூடியதெல்லாம் முயற்சியே. அவனால் செய்ய முடியாத விஷயங்கள் தான் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு.

இது வெறும் வேதாந்தம் அல்ல. ‘கடவுளை நம்பு’ என்னும் மாமூல் பிரசாரத்துக்கு மற்றும் ஒரு கட்டுரையல்ல. துயரங்களை உணருகிறவன் காரணங்களைத் தேடும் போது, சூத்தரதாரியை மறந்து விடுகிறானே, அதை ஞாபகப் படுத்தவே!

பகவான் சொன்னபடி, ‘மனிதன் மரத்திலிருந்து விழும் இலை. அது தண்ணீரில் விழுந்தால் கொஞ்ச நாட்கள் மிதக்கும். மாலையில் கட்டப்பட்டால் சாயியின் கழுத்துக்குப் போகும். எதிலும் சிக்காமல் இருந்தால் காற்றடிக்கும் திசையெல்லாம் அலையும். நெருப்பில் விழுந்தால் சாம்பலாகும்.’

‘எதிலே விழுவது?’ என்பது இலையின் விருப்பத்தைப் பொறுத்ததல்ல.

ராதையின் கற்புக்குக் கண்ணன் சாட்சி. சீதையின் கற்புக்கு அக்னி சாட்சி. மானிட ஜாதி முழுமைக்கும் இறைவனே சாட்சி.

சாட்சியில்லாதவன் வழக்கு வெற்றி பெற்ற வரலாறே இல்லை!

* * *

பதவி - பூர்வ புண்ணியம்

கொல்லன் ஒருவன் ஓர் இரும்பைக் காய்ச்சினான். சிறு கலயத்தில் இருந்த தண்ணீரில் அதை நனைத்தான். 'சுர்'ரென்று சத்தம் கேட்டது. தண்ணீர் வற்றிப் போய்விட்டது. உடனே கொல்லனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றிற்று. 'ஊர் ஜனங்கள் நம்மை விரோதித்திருக்கிறார்கள். ஒரு பெரிய இரும்பைக் காய்ச்சிக் குடி தண்ணீர் கிணற்றில் போட்டு விட்டால் கிணறு வற்றி ஊர் மக்கள் சாகட்டும்' என்று கருதினான். காய்ச்சியும் போட்டான்; இரும்பு தொலைந்தது தான் மிச்சம்.

முயல் வேட்டையில் ஜெயித்தவன் புலி வேட்டையில் இறங்கக் கூடாது. பாட்மின்டனில் வெற்றி பெற்றவன், கால் பந்தாட்டத்திலும் வெற்றி பெறமுடியும் என்று கருதக் கூடாது.

கொலைச் சித்து எழுதிப் பணம் சேர்த்தவன், ராமாயணம் எழுத முயற்சி செய்யக்கூடாது.

அவரவர்க்கு வாய்ந்த இடம் அவன் போட்ட பிச்சை, "பதவி பூர்வ புண்ணியானாம்." பூனைக்கு மணி மகுடம் கிடைத்தாலும் அது பூர்வ புண்ணியமே. 'ஐயோ! இவனா பதவிக்கு வந்து விட்டான்?' என்று அங்கலாய்த்துப் பயனில்லை. அவனது பூர்வ புண்ணியம் அவனை உச்சத்தில் வைக்கிறது.

அப்பாவிகளான பெற்றோர்களுக்கு அற்புதமான குழந்தைகள் கிடைக்கின்றன. அற்புதமான பெற்றோர்களுக்கு அயோக்கியமான குழந்தை பிறக்கிறான். சில வீடுகளுக்கு மகாலட்சுமியே மருமகளாக வருகிறாள்; சில வீடுகளுக்கு பிரம்மராட்சியே வருகிறாள். சில குழந்தைகள் தகப்பனைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டாடுகின்றன; சில சோற்றுக்கு அலைய விடுகின்றன.

பூர்வ புண்ணியக் கணக்கு அந்தந்த அளவிலேயே நிறைவேற்றப்படுகிறது.

உச்சத்து நட்சத்திரங்கள் உருண்டு விழுகின்றன. விழுந்த பின்னாலேதான் விளைவை உணர்கின்றன. ஆராய்ச்சியும் பகுத்தறிவும் எங்கே போயின?

நடந்து போ. காலில் செருப்பு போட்டுக் கொள். செருப்பையும் தாண்டி ஆணி குத்தக்கூடும். செருப்பு இல்லாத காலில் எதுவும் குத்தாமலும் இருக்கக் கூடும்.

மனித முயற்சியின் பலவீனத்துக்குள்ளே பலமாக அடங்கியிருப்பதே பூர்வ புண்ணியம்.

அதிதிக்குச் சோறு போட்டுச் சாப்பிடும் பழக்கம் இப்போது அடியோடு மறைந்து விட்டது. அந்த அடிப்படைத் தர்மமே மறைந்ததால் எத்தனையோ அலங்கோலம்!

‘மரம் வைத்தவன் தண்ணீர் ஊற்றுவான்’ என்பார்கள். ‘ஆட்டுக்கு வாலை அளந்துதான் வைத்தான்’ என்பார்கள். ‘குதிரைக்கு ஏன் கொம்பு கொடுக்கவில்லை’ என்பார்கள்.

அரிசியைக் கவ்வுகிற எறும்பின் வாய் வெல்லக் கட்டியைக் கவ்வி இழுக்க முடியவில்லை. மரக்கிளையை யானை முறிப்பது போல் மனிதன் கைகள் முறிக்க முடிவதில்லை. எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்திப் பார்த்தால் பூர்வ புண்ணியம் என்பதன் அர்த்தம் தெரியும்.

தேர்தல் நடக்கிறது, யார் ஜெயிப்பார்களோ தெரியாது. யாரோ நீங்கள் விரும்பாத ஒருவர் ஜெயித்து விட்டால் ஓட்டுப் போட்டவர்களை முட்டாள்களாக்காதீர்கள், ஓட்டு வாங்கியவனின் பூர்வ புண்ணியத்தைக் கணக்கில் எடுங்கள்.

உங்களுக்குக் கிடைக்காத வாய்ப்பு, உங்கள் குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் புண்ணியம் செய்யுங்கள். இருப்பதை இல்லாதவனுக்குக் கொடுங்கள்; இல்லாதவனைக் கேலி செய்யாதீர்கள்.

சொத்து சேர்த்து உயில் எழுதுவதுபோல் புண்ணியத்தை உயில் எழுதி வையுங்கள்.

உங்களிடம் வாங்கிக் கொள்கிறவன் மனிதனல்ல; இறைவனது இடது கை வாங்குகிறது; அது வலது கையால் திருப்பித் தரப்படுகிறது.

பசித்தவனுக்குப் பழைய சோறு போட்டால் உங்கள் ஆயுள் முழுவதும் பழைய சோறு கிடைக்கும். பஞ்சாயிர்தம் கொடுத்தால் பஞ்சாயிர்தம் கிடைக்கும்.

பத்துப் பேர்களின் தாகத்தைத் தீர்த்து விட்டு பாரையைத் தோண்டிப் பாருங்கள்; தண்ணீர் கிடைக்கும். வாழுகின்ற காலத்தில் உங்களுக்குப் பதவி கிடைக்கிறதோ இல்லையோ, வைகுந்த பதவியோ, சிவலோக பதவியோ நிச்சயம் கிடைக்கும்.

* * *

முடியும் பொழுதெல்லாம் விடியும்!

வெற்றி பெற்றவனுக்கு எதுவும் சர்வ சாதாரணமாகத் தெரிகிறது!
தோல்லியற்றவனுக்கு எதைக் கண்டாலும் பயம் வருகிறது.

வென்றவனுக்கு மலையும் கடுகு; தோற்றவனுக்குக் கடுகும் மலை.

அவன் மலையேடு மோதிச் சாகிறான், இவன் கடுகைக் கண்டு பயந்து சாகிறான்.

வெற்றி மயங்க வைத்துத் தோல்லியை இழுத்து வருகிறது; தோல்லி அடக்கத்தைத் தந்து வெற்றியைக் கொண்டு வருகிறது.

இது ஒரு சகடம், ஏற்றம் இறக்கம்.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் ஹிட்லர் வெற்றி பெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், தோல்லியைப் பற்றி யாராவது பேசியிருந்தால் சிரித்திருப்பான். இது சாகுவதம், இது நீரந்தரம் என்ற மாயை எல்லோர் கண்ணையும் மறைக்கிறது. முதுகிலே அடி விழும்போது தான் தனக்கு ஒரு முதுகு இருப்பதும், அடிக்க ஒரு கம்பு இருப்பதும் புரிகிறது.

தோற்றவர்களையும் நான் மரியாதையாகத்தான் பார்ப்பேன்; காரணம் அவர்களுக்கும் ஒரு காலம் வரும். வென்றவர்களைப் பரிதாபமாகப் பார்ப்பேன்; ‘இவர்கள் எப்போது அடி வாங்கப் போகிறார்களோ?’ என்று. வெற்றி மயக்கம் தோல்லிக் கலக்கம் இரண்டுமற்ற நிலையினை மேற்கொண்டு விட்டவனுக்கு உணர்ச்சி ஒன்றுதான். அது சந்தோஷமும் அல்ல. துக்கமும் அல்ல. அது நீரந்தர நிலை; அதற்கு அழிவு கிடையாது. பாபுவின் தூண்டிலில் இன்று நிறைய மீன் கிடைத்தால், நாளை ராமுவின் தூண்டிலில் அதிக மீன் கிடைக்கும்.

வருவது, போவதற்காக; போவது வருவதற்காக; பிறப்பது, இறப்பதற்காக;

இறப்பது, பிறப்பதற்காக, அழிவது மீள்வதற்காக; மீள்வது அழிவதற்காக.
விதைப்பது அறுப்பதற்காக; அறுப்பது விதைப்பதற்காக.

கோடையில் குளம் வற்றிவிட்டதே என்று கொக்கு கவலைப்படக் கூடாது!
மீண்டும் மழைக்காலம் வருகிறது.

மழைக்காலம் வந்து விட்டதென்று நதி குதிக்கக்கூடாது; அதோ, வெயில்
காலம் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

சூரியன் கொதிக்கும் போது தூக்கிப் பிடித்த குடையை இருட்டிவிட்ட
பின்பு கூட மடக்காதவன் மடையன்.

இருட்டிய போது ஏற்றி வைத்த விளக்கை, விடிந்து விட்ட பிறகும்
அணைக்காதவன் மடையன்.

குடைராட்டினத்தில் மேலே போகும்போது பல காட்சிகள் தெரியும்; கீழே
இறங்கும் போது சுற்றி நிற்கும் ஜனங்கள் தான் தெரிவார்கள்.

புதுவெள்ளம் வரும்போது குழந்தைக்கு உற்சாகம் அதிகம்; அதிலே
குனித்தால் ஜலதோஷம் பிடிக்கும்.

புது வெற்றியில் தலைக்கனம் அதிகமாகும்; அது அதிகமானால் அடுத்தாற்
போல் காத்து நிற்பது அவமானம்.

தேரில் உட்கார்ந்திருப்பவன் குதிரையை மட்டும் கவனித்தால் போதாது.
பாதையையும் கவனித்தாக வேண்டும்.

என் தேர்; என் குதிரை என்று காட்டிலும் மேட்டிலும் ஓட்டினால்
கவிழ்ந்து போகும்.

‘நான்’ என்று நினைக்காதீர்கள்; நினைத்தால் ஆண்டவன் ‘தான்’
என்பதைக் காட்டி விடுவான்.

காவிரிப் பூம்பட்டினத்தில் குடியேறிய போது அது கடலில் மூழ்கும் என்று
எவனுக்காவது தெரியுமா?

தம்பதிகள் மாற்றிக் கொள்ளும் மாலையே எதிர்காலத்தில் தூக்குக்
கயிறாகவும் மாறலாம்.

ஆகவே எந்தத் துறையில் உள்ளவர்களுக்கும் சொல்லுவேன்.

தோல்வி அடைந்தவர்களைப் பழி வாங்காதீர்கள்; அன்போடு
நடத்துங்கள்.

காலை வெயிலில் உங்கள் நிழல் முன் பக்கமாக விழுந்தால் மாலை
வெயிலில் பின் பக்கமாகத்தான் விழும்.

* * *

அரசியல்வாதிகள்

இந்தியாவில் மட்டுமல்ல; உலகம் முழுவதிலுமே அரசியல்வாதிகள் இறைவனின் அபூர்வ சிருஷ்டியாகக் காட்சியளிக்கிறார்கள்.

ஒன்று - சுயநலத்தை அடிப்படையாக வைத்துத் தங்கள் அரசியலை வைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

இல்லை; அரசியலை அடிப்படையாக வைத்துச் சுயநலத்தை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள்.

சுயநலமே இல்லாத அரசியல்வாதிகள் அபூர்வமாகத் தோன்றிக் கொஞ்ச நாளிலேயே அஞ்ஞாதவாசம் புரிய ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள்.

இந்தச் சமுதாயம் எந்தக் கணக்குப் போட்டு அரசியல் வாதிகளை ஏற்றுக் கொள்கிறது?

அவனவன் பேச்சையும், எழுத்தையும் பார்த்து!

காரியம் செய்பவனை விட, வேஷம் போடுகிறவனுக்குத்தான் நினைப்பது கிடைக்கிறது.

நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருப்பது போல், சர்வாதிகாரத்தில் ஒரே ஒரு அயோக்கியனைத்தான் மக்கள் தாங்க வேண்டியிருந்தது.

சொந்தமாகத் தொழில் நடத்தி, வருமானம் பெற்றுக் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு, அரசியலை இலவசக் கடமையாகச் செய்வோர் இந்த நாட்டில் மிகக் குறைவு.

அரசியலையே தொழிலாக நடத்துவோர் தான் மிக அதிகம்.

ஓர் அரசியல் வாதிக்குத் திடீரென்று சொத்து வந்தது, வீடு வந்தது என்றால், அது எப்படி வந்ததென்று கேட்க வேண்டியவர்கள் மக்கள்.

சிலர் அதுமாதிரிக் கேட்கிறார்கள். சிலர் ‘இப்படி நமக்கு வராதா’ என்று ஆயாசப்படுகிறார்கள்.

அரசியல்வாதி, மக்களுக்கு அரசியலில் மட்டும் தவறான வழியைக் காட்டவில்லை; நாணயத்திலும், நடத்தையிலும் அதே வழியைக் காட்டுகிறான்.

பணம் எதையும் நிர்ணயித்து விடுகிறது.

ஓர் அயோக்கியனை யோக்கியன் என்று காட்டுவதற்கும் அது பயன்படுகிறது.

பல நேரங்களில் அரசியல் தொண்டர்கள் மீது நான் பரிதாபப்படுவதுண்டு.

அவர்களில் பலர் கள்ளங்கபடமே அறியாதவர்கள்.

அதனால்தான் அவர்கள் தலைவர்களாக முடியவில்லை.

அரசியலில் கார் வாங்கியவனும், வீடு வாங்கியவனும் தான் உங்கள் கண்ணுக்குத் தெரிகிறான்.

கால் போனவனும், கை போனவனும் என் கண்ணுக்குத் தெரிகிறான்.

யாரை நோவது?

ஆம்; மக்களைத் தவிர வேறு யாரை நோவது?

ஒவ்வொரு தடவையும் எரியாத விளக்குக்கே எண்ணெய் ஊற்றிப் பழக்கப்பட்டுப் போன மக்கள், இப்போது மட்டும் எப்படி மாறி விடுவார்கள்?

அழகான பேச்செல்லாம் அவர்களுக்கு உண்மையாகவே
தோன்றிவிடுகிறது.

ஏன்?

படித்தவனுக்கே அப்படித்தான் தோன்றுகிறது; படிக்காதவன் நிலை
என்ன?

உணர்ச்சி பூர்வமாகத் தோன்றுகிற உண்மைகளை இது வரை எந்த
அரசியல்வாதி வெளியிட்டிருக்கிறான்?

ஒரு பொய்யைச் சொல்ல ஆரம்பித்து, கூட்டம் முழுக்க நம்பி, தம் பக்கம்
வந்தவுடன் மெதுவாக அந்தப் பொய்யிலிருந்து அவனும் வரபஸாகி,
தன்னுடைய கூட்டத்தையும் வரபஸாகச் செய்து அந்த வெறுங் கூட்டத்துக்குத்
தலைவனாகி விடுகிறான்.

என் அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன்:

காலங்களாலே கருத்துகள் மாறலாம்.

ஆனால், இதை மாற்றிக் கொள்ளப் போகிறோம் என்று தெரிந்தே ஒரு
கருத்தைச் சொல்வது ‘கிரிமினல்’ குற்றம்.

யாரோ இல்லை நானோ சொன்னதாக ஞாபகம்:

“என் பிள்ளைகளில் மூத்தவனை டாக்டராக்கப் போகிறேன்; அடுத்தவனை
எஞ்ஜினீயராக்கப் போகிறேன்; மூன்றாவது பிள்ளை உருப்படாத பிள்ளை;
எனவே அவனை அரசியல்வாதியாக்கப் போகிறேன்” என்பதாக.

நியாயங்கள் தெளிவாகத் தெரியும்போதே அநியாயங்களுக்குத் துணை
போகிற மக்கள், உருப்படாத பிள்ளைகளைத் தலைவர்களாகப் பெறுவார்கள்!

ஓர் அரசியல் தலைவரீடம் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்து விட்டுப் பிறகு அவர் போடும் கோடெல்லாம் 'ஓவியம்', அவர் கத்தும் வார்த்தையெல்லாம் 'காவியம்' என்று விஞ்ஞான விளக்கம் கூறும் மக்கள், அந்தத் தலைவர் தவறு செய்வதாகச் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற தைரியம் வந்ததும், அந்தத் தலைவரும் தவறு செய்வதையே தேசிய மயமாக்கி விடுகிறார்.

ஐனநாயகம் வருஷா வருஷம் பாடம் போதிக்கிறது; ஒரே பாடத்தைத் திரும்பத் திரும்பப் போதிக்கிறது.

மக்கள் என்னும் 'மக்கு'கள் இதுவரை ஒரு பரீட்டையிலும் பாஸ் பண்ணவில்லை!

அபூர்வமாகச் சில நேரங்களில், சில நல்லவர்களை அவர்கள் அடையாளம் கண்டு கொள்கிறார்கள்.

அது வளரும் என்ற நம்பிக்கையில்தான், சில நல்லவர்கள் இன்னும் அரசியலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

* * *

நாங்கள் அரசியல்வாதிகள்

நல்ல உள்ளமும், ஞாபக மறதியும் படைத்த பொது மக்களே!

உங்களை நாங்கள் வணங்குகிறோம், தெய்வம் வரம் கொடுப்பது போல எங்களுக்கு நீங்கள் பதவி கொடுப்பதால்!

உங்களை நாங்கள் மதிக்கிறோம், உங்களை வாழ வைக்க வந்த எங்களை வாழ வைக்கிறீர்கள் என்பதால்!

நாங்கள் அரசியல்வாதிகள்!

நாங்கள் அன்று எப்படி இருந்தோம், இன்று எப்படி இருக்கிறோம் என்று நீங்கள் ஆராயக் கூடாது.

அன்று பட்டுக்கோட்டைக்கும், தஞ்சாவூருக்கும் போய்க் கொண்டிருந்தோம்; இன்று பாரிஸுக்கும், நியூயார்க்குக்கும் போய் கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த முன்னேற்றத்தை நீங்கள் விஞ்ஞான ரீதியாகக் கணக்கிட வேண்டுமே தவிர, வேறு காரணங்களை ஆராயக் கூடாது.

நாங்கள் சிரிப்பதே உண்மையான சிரிப்பென்றும், அழுவதே உண்மையான அழுகை என்றும் நீங்கள் நம்புகிறீர்கள்.

நன்றி!

அந்த நம்பிக்கை மேலும் தொடர வேண்டுமே தவிர இடையில் தளரக் கூடாது.

நாங்கள் மேடையில் பேசும்போது நீங்கள் ஆரவாரம் செய்கிறீர்கள்; உண்மையில் நீங்கள் ஆரவாரம் செய்வீர்கள் என்று நம்பித்தான் நாங்கள் பேசுகிறோம். உங்களுடைய புத்திக் கூர்மையில் எங்களுக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கை.

நாங்கள் சில நேரங்களில் உண்மையும் பேசுவதுண்டு!

எப்பொழுது உண்மை பேசுகிறோம், என்பது எங்களுக்கு மட்டுமே தெரியும்!

எதிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் தப்பித் தவறிப் பேசுகிற அந்த உண்மையைப் போலத்தான் நாங்கள் பேசும் எல்லாப் பேச்சுகளும் இருப்பதாக நீங்கள் நம்ப வேண்டும்.

நாங்கள் மேலே போட்டிருக்கும் துண்டின் நீளத்தை விட, எங்கள் நாக்கின் நீளம் அதிகம்.

அந்தத் துண்டு வெள்ள வெளேரென்றிருக்கிறது. அந்தத் துண்டின் வெண்மையைப் போல் எங்கள் உள்ளமும் இருக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் எதிர்பார்ப்பது நியாயமே!

அப்படித்தான் இருக்கிறது என்று நம்பிவிடுவது மிகவும் நல்லதல்லவா!

எங்களை நீங்கள் எந்த நேரமும் கைவிட்டு விடக் கூடாது.

எங்களுக்கு வேறு தொழில் தெரியாததால்தான் இந்தத் தொழிலுக்கு வந்தோம்.

நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை எங்களால் ஒழிக்க முடிகிறதோ இல்லையோ, எங்களுடைய வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒழிந்து விட்டது.

நாங்கள் ஜனநாயகத்தால் நியமிக்கப்பட்ட சாதாரண ஊழியர்கள்.

‘மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை, மக்கள் குரலே மகேசன் குரல்’ என்று நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நாங்கள் அழகான புதிய கார்களில் செல்லும்போது அவற்றை எங்களுடைய கார்களாக நீங்கள் எண்ணக் கூடாது.

நாங்கள் ஏழைகள்! கார் வாங்கக் கூடிய சக்தி எங்களுக்கு ஏது?

அவை எங்கள் மனைவிமார்களின் கார்கள்!

அவர்களுக்கு எப்படி வந்ததென்று நீங்கள் கேட்கக் கூடாது.

குடும்பக் கணக்கு ரகசியங்களை ஆராய்வது அரசியலுக்கு அழகல்ல!

சென்ற தலைமுறையில் நாங்கள் செய்த புண்ணியம் இந்தத் தலைமுறையில் எங்களைத் தலைவர்களாக்கியிருக்கிறது.

நமது அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படை மிகவும் பரவலானது.

ஒரு அரசியல்வாதிக் கோ, அவன் பதவி வகிப்பதற்கோ இன்னின்ன தகுதிகள் வேண்டுமென்று அது கட்டாயப் படுத்தவில்லை.

இந்த வகையில் நாங்கள் ஜவகர்லால் நேருவுக்கு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

“அப்படி இருந்தவனா இப்படி இருக்கிறான்” என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படக் கூடாது.

நதி மூலம், ரிஷிமூலம், அரசியல்வாதி மூலம் மூன்றும் ஆராய்ச்சிக்கப்பாற்பட்டவை!

பதவிக்குத் தகுதி எப்படி நிர்ணயமில்லையோ, அப்படியே பணம்
சேர்வதற்கும் தகுதி நிர்ணயமில்லை.

ஆகவே, எங்களுக்குப் பதவியும் வருகிறது; பணமும் வருகிறது.

அந்தப் பணத்தையும் நாங்கள் பெறாது மக்களுக்காகவே
சேர்க்கிறோமேயல்லாமல், எங்களுக்காக அல்ல!

உங்களுக்குப் பகுத்தறிவை உண்டாக்குவதற்காக நாங்கள் சில
'ரேட்'டுகளை நிர்ணயித்திருக்கிறோம்.

உங்களது மூட நம்பிக்கையை ஒழிப்பதற்காக, மாதம் ஒரு சர்க்கஸ்
நடத்துகிறோம்.

உங்களை 'சோஷலிஸ' சொர்க்கத்துக்குக் கொண்டு செல்வதற்காக யார்
சோஷலிஸம் பேசினாலும் கூடச் சேர்ந்து 'கோரஸ்' பாடுகிறோம்.

நாங்கள் உங்களையும், நீங்கள் எங்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக
உருவானதே ஜனநாயகம். ஜனநாயகம் பற்றி யார் எந்த விளக்கம்
சொன்னாலும் நீங்கள் நம்பாதீர்கள். எங்களை நம்பிய பிறகு நீங்கள்
மற்றவர்களை நம்புவதே மடத்தனம்!

“கடைசியாகப் பாம்புக்கும் கீரிக்கும் சண்டை” என்று சொல்லிக்கொண்டே
பணத்தை வசூல் செய்துவிட்டு, சண்டையைக் காட்டாமலேயே மூட்டை கட்டும்
மந்திரவாதியைப் போல நாங்கள் நடந்து கொள்ள மாட்டோம்.

நாங்கள் 'வரும் வரும்' என்று சொல்கிற நல்வாழ்வு ஏதோவொரு
நூற்றாண்டில், ஏதோ ஒரு தலைமுறையில் வரும்.

அது வரும்போது எங்களால்தான் வந்தது என்று நீங்கள்
நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும்; அவ்வளவுதான்!

ஊழல் ஊழல் என்று மற்றவர்கள் கூறுவார்கள்? நீங்கள் கவலைப்படக் கூடாது! எந்த நாட்டில் எந்த ஆண்டில் ஊழலில்லை?

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இல்லையா? பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இல்லையா? பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இல்லையா?

சீஸர் காலத்தில் இல்லையா? ஜார்ஜ் மன்னர் காலத்தில் இல்லையா? சர்ச்சில் காலத்தில் இல்லையா?

எங்களைக் கண்டால் மட்டுமே வயிற்றெரிகிற பாவிதான் பாரம்பரியமாக இருந்து வருகிற மரபைப் பற்றி எங்கள் மேல் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள்.

ஏழை மக்களே, நம்பாதீர்கள்! இதயத்தில் கை வைத்துச் சொல்கிறோம், நாங்கள் உங்கள் தொண்டர்கள்!

நீங்கள் தலையால் இடும் வேலையைக் காலால் உதைக்க மன்னிக்க வேண்டும் - நாக்கு குழறிவிட்டது! நீங்கள் காலால் இடும் வேலையை தலையால் உதைக்க நாங்கள் எப்போதும் தயாராக இருக்கிறோம்.

ஆகவே, எந்தத் தேர்தலிலும் நீங்கள் எங்களுக்கு வாக்களிக்க வேண்டும்.

மறவாதீர்கள்; எங்கள் நரிக் குட்டிச் சின்னத்தை மறவாதீர்கள்!

நரிக்குட்டி, ஏழைகளின் பணப்பெட்டி!

வாழ்க நரிக்குட்டி, வாழ்க நாங்கள்!

இப்படிக்கு

ஜனநாயகம் மறவா

அரசியல்வாதிகள்

வேலை நிறுத்தங்கள்

நீயாயமான கோரிக்கைகளைச் சரியான நேரத்தில் அழுத்தமாக வற்புறுத்துவதற்குக் கையாளும் ஆயுதம் வேலை நிறுத்தம்.

தொழில் அமைதி கெட்டுப்போன நாடு, பொருளாதாரத்தில் உருப்பட முடியாது.

காரணமில்லாமல் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்வது இந்தியாவில் காணப்படுவது போல் வேறு எங்குமில்லை.

சிலில் உரிமைகள் அதிகமாக உள்ள அமெரிக்காவில் கூட நீயாயமான காரணங்களுக்காக, நாட்டுக்கு ஆபத்தில்லாத காலங்களில் மட்டுமே வேலை நிறுத்தங்கள் நடைபெறுகின்றன.

சிலில் உரிமையே இல்லாத சீனாவில் வேலை நிறுத்தம் என்ற பேச்சே இல்லை.

ஏதோ ஒரு பத்திரிகையில் படித்தேன். ஐப்பானின் தலைநகரான டோக்கியோவில் ஒரு நாள் இரவு ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஊர்வலம் போனார்களாம்.

ஓர் இந்தியர் அவர்களைப் பார்த்து, “உங்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்துவதற்காக இரவில் ஏன் ஊர்வலம் போகிறீர்கள்? பகலில் ஏன் போகக் கூடாது?” என்று கேட்டாராம்.

அதற்குத் தொழிலாளர் தலைவர் சொன்னாராம், “பகலில் போனால் உற்பத்தி என்னாவது?” என்று.

இது உண்மையில் நடைபெற்ற சம்பவம்.

ஐப்பானியரின் தேச பக்தி உலக மார்க்கெட்டில் ஐப்பானியப்
பொருள்களைக் கொண்டு குவிக்கிறது.

நம்மில் பத்தில் ஒரு பங்கு கூட இல்லாத நாடு, நம்மை விடப் பத்து மடங்கு
மிகுதி நிற்கிறது!

இந்தியாவே! என்னருமைத் தாயகமே! என்ன உன் துரதிர்ஷ்டம்.

கோரிக்கைகளையும் பெற்றுக் கொண்டு, உற்பத்தியையும் பெருக்கத்
தெரியாத தலைவர்களினால், போடுகிற திட்டங்கள் எல்லாம்
வீணாகின்றனவே!

கயநலம் மிகுந்த மனிதர்களைத் தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளும்
தொழிலாளத் தேவர்களே! நீங்களாவது கயமாகச் சிந்திக்கக் கூடாதா?

தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதும், தொழிலாளர்கள் பட்டினி கிடப்பதும்
சகஜமாகிவிட்டனவே!

வசதியுள்ள முதலாளிகள் உங்களை வாட்டி எடுக்கிறார்கள்; வசதி
இல்லாத முதலாளிகளை நீங்கள் வாட்டி எடுக்கிறீர்கள்!

இரண்டு பக்கத்திலும் உங்களுக்கு நஷ்டம்; தேசத்திற்கும் நஷ்டம்;
சிந்தியுங்கள்!

லாபக் கணக்குப் போடாமல் உங்களைப் பற்றி மனதாரச் சிந்திப்பவன்
நான்.

குறைந்த பட்சம் இன்றியமையாத சாதனங்கள், தளவாடத்
தொழிற்சாலைகளிலாவது வேலை நிறுத்தங்களைக் கை விடுங்கள்.

அரசாங்கம் அதற்கொரு சட்டம் கொண்டு வரும் வரை காத்திருக்காதீர்கள்.

மறதி-மடி-துயில்

மறதி, மடி, துயில் மூன்றும் வாழ்கையில் பெறவேண்டிய பயன்களை அழித்து விடுமென்று வள்ளுவன் கூறுகிறான்.

சிலருக்கு ஞாபக 'மறதி' அதிகம்.

சிலருக்கு 'மடி' சோம்பல் அதிகம்.

சிலருக்கு 'தூக்கம்' அதிகம்.

ஆனால், இந்த மூன்றும் நிறையப் பெற்ற ஒரே ஆத்மா நான் தான்!

படித்த கவிதைகளைத் தவிர, பாக்கி எதுவுமே என் ஞாபகத்தில் இருந்ததில்லை.

நன்கு பழகிய நண்பர்களின் முகங்கள் கூட, அடுத்த மாதமே மறந்து போய் விடுகின்றன.

ஒரு தடவை கேரளத் தேர்தல் சம்பந்தமாக, கேரள முதலமைச்சர் அச்சுதமேனன் சென்னைக்கு வந்திருந்தார். அவருக்கும், நண்பர்கள் பாலதண்டாயுதம் அவர்களுக்கும் இரண்டு நாட்கள் என் விட்டிலேயே விருந்து வைத்தேன்.

ஒவ்வொரு நாளும் சுமார் இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேல் பேசிக் கொண்டிருந்தோம்.

சென்னையில் அவரை இரண்டே நாட்கள் இடங்களுக்கும் அழைத்துச் சென்றேன்.

ஒரு நான் என்னுடைய சகோதரர் ஏ.எல்.எஸ். அவர்கள் வீட்டிலும் விருந்து வைத்தோம்.

என்னுடைய எழுத்துக்கள் மட்டுமின்றி, அரசியலை நான் வாதித்த முறையும், அவருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தன.

பிறகு நடைபெற்ற தேர்தலில் அவர் அமோக வெற்றி பெற்று மீண்டும் முதலமைச்சரானார்.

ஓராண்டு கழிந்திருக்கும்.

ஒரு நான் அதிகாலையில் மதுரை செல்வதற்காக நான் விமான நிலையம் சென்றிருந்தேன். நிலையத்தின் ஹாலில் உட்கார்ந்து பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

ஒரு மனிதர் பக்கத்தில் வந்து நின்றபடி, “சவுக்கியமா?” என்றார்.

அவரை ஒரு முறை பார்த்துவிட்டு, “சவுக்கியம்” என்று கூறிவிட்டு மறுபடியும் பேப்பர் படித்தேன்.

அவர் நின்றனிகாண்டே, “நான் இப்போதுதான் மாஸ்கோவிலிருந்து வருகிறேன்” என்றார்.

“அப்படியா” என்று கூறிவிட்டு மேலும் நான் பேப்பர் படித்தேன்.

அவர் யாரோ ஒரு பட விநியோகஸ்தர் போலிருக்கிறது என்று எண்ணினேன்.

‘மாஸ்கோ’ என்ற வார்த்தையிலிருந்து எனக்குச் சிறிது சந்தேகம் தட்டிற்று.

அவர் நின்று கொண்டேயிருந்ததால், நானும் எழுந்து நின்றேன்.
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எனக்குப் புரிய ஆரம்பித்தது.

தோழர் அச்சதமேனைல்லவா இவர்!

உடனே சுதாரித்துக் கொண்டு, “உடம்பு சுகமா?” என்றேன்.

“சுகந்தான்” என்று கூறிவிட்டு, “வாருங்கள், வி.ஐ.பி. லவுஞ்சுக்குப்
போகலாம்” என்று கூறினார்.

எனக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது.

அவர் நம்மைப் பற்றி என்ன நினைத்துக் கொள்வார்?

ஒரு முதல் மந்திரி வரும்போது, இரண்டு போலீஸ்காரராவது நின்று
கொண்டிருந்தால் அடையாளம் புரியும்.

போலீஸ்காரரும் இல்லை; பரிவாரங்களும் இல்லை; ஓர் எளிய
பிரயாணியாகக் காட்சியளித்ததால் என்னால் சீக்கிரம் புரிந்து கொள்ள
முடியவில்லை.

ஏற்கனவே ஞாபக சக்தியில்லாத எனக்கு அவரது எளிமையும் குழப்பத்தை
உண்டு பண்ணி விட்டது.

பிறகு வி.ஐ.பி. லவுன்சில் உட்கார்ந்திருந்த போதும் அதைப் பற்றி
அவரிடம் சொல்ல எனக்கு வெட்கமாக இருந்தது.

மதுரை சென்று சென்னைக்குத் திரும்பியதும் முதல் வேலையாக
அவருக்குக் கடிதம் எழுதினேன், “உங்களை அடையாளம் கண்டு
கொள்ளவில்லை; என்னை மன்னித்து விடுங்கள்” என்று.

அதற்கு அவர் எழுதிய பதிலில், “நானும்கூட முதலில் உங்களைக் கண்டுகொள்ளவில்லை; ஞாபக மறதிக்காக வருத்தப்பட வேண்டாம்” என்று எழுதி இருந்தார்.

பல நேரங்களில், பல நல்ல நண்பர்களிடம் நான் இந்தச் சோதனைக்கு ஆளாகி இருக்கிறேன்.

எனது ஞாபக மறதிக்காக வெட்கப்படுவேன்; வேதனைப்படுவேன்.

சோம்பலும், தூக்கமும் என் வாழ்க்கையில் பாதி சுகத்தைக் கொன்றுவிட்டன.

ஒரு வகையில் இதுவும் லாபமே!

என் வாழ்க்கைப் பாதையில் வந்த எத்தனையோ அயோக்கியர்களையும் மறந்துவிட முடிகிறதல்லவா!

ஒன்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

எல்லாச் செல்வங்களையும் எனக்கு வழங்கிவிட இறைவன் விரும்பவில்லை.

இல்லையென்றால் காலத்தால் செய்யவேண்டிய பல நல்ல காரியங்களை இறைவன் மறக்கடித்திருப்பானா?

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ரத்த வேகமும், சுறுசுறுப்பும் இருந்தபோது, பாதி வேலைகளைக் கெடுத்தது இந்த ஞாபக மறதிதான்.

இப்போது அது இன்னும் அதிகமாகிவிட்டது.

சோம்பலும், தூக்கமும் இரண்டு மடங்காகிவிட்டன.

கடந்து பேரன காலங்களுக்கு வருத்தப்படத் தோன்றுகிறது.

எனது பயணத்தில் இனி ஏதாவது அதிசயங்களை நான் செய்ய முடியுமானால், அது கண்ணன் காட்டிய புது வழியாகத்தான் இருக்க முடியும்.

* * *

சட்டமும் தேச பக்தியும்

ஈடுமையான சட்ட திட்டங்கள் உள்ள நாட்டில் தேசபக்தி என்பது ரத்தத்திலேயே ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்ப கட்டத்தில் அது கட்டாயமாகக் குடிக்க வேண்டிய மருந்தாக இருந்தாலும், நாளடைவில் அது பழகிப் போவதால், தேசபக்தி மிக்க நல்லதொரு சமுதாயம் தோன்றி விடுகிறது.

வெளி நாகரிகத்தின் ஊடுருவல், வெளியில் இருந்து வரும் விதண்டா வாதங்கள், கட்டுப்பாடற்ற வாழ்க்கை முறை இவற்றைத் தடுத்து, இலக்கியங்களிலும், திரைப்படங்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் தேச பக்தியையே பிரதானப்படுத்தி சோவியத் யூனியன் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.

ஒவ்வொரு பத்திரிகையிலும் தேச பக்தியை உச்சப்படுத்திக் காட்டும் கதையோ, கட்டுரையோ வெளிவர வேண்டும் என்றும், ஒவ்வொரு திரைப்படக் கம்பெனியும் தன்னுடைய படத்தோடு ஆயிரம் அடிகளுக்குக் குறையாத சேத பக்தி 'சைடு ரீல்' ஒன்றைத் தயாரிக்க வேண்டும் என்று சட்டம் செய்தாலென்ன?

நான்காம் வகுப்பில் இருந்து கல்லூரிப் பாடம் வரை இந்திய சுதந்திரத்தின் பல கட்டங்கள் கட்டாயப் பாடமாக ஆக்கப்பட்டால் என்ன?

சுதந்திரம் வந்ததிலிருந்து ஒவ்வொருவரையும் மனம் போன போக்கில் போகவிட்ட காரணத்தால், கீழ்த்தரமான இலக்கியங்கள் வளர்ந்தன. அவற்றின் மூலமே சில அரசியல்வாதிகள் வளர்ந்தனர். அவர்கள் மாணவர்களுக்குள்ளே ஊடுருவினர். ஆட்சியையும் கைப்பற்றினர். நாட்டுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாதவர் ஆட்சியையும் கைப்பற்றினர். நாட்டுக்குச் சம்பந்தமில்லாதவர்களெல்லாம் பாட்டுடைத் தலைவராயினர். தியாக தீபங்கள் மறக்கடிக்கப்பட்டன. நாகரீக ஊடுருவலில் பரம்பரைப் பண்பாடு பாழ்பட்டது. எங்கும் போலித்தனமே அரியாசனம் ஏறிவிட்டது.

சன்யாட்சன் காலத்தில் சீனர்கள் போட்டுக் கொண்டிருந்த ஜடையை வெட்டியது போல், இந்தியாவில் வளர்ந்துள்ள களைகளையும் நாம் வெட்டியாக வேண்டும்.

இவற்றை ஒரு சட்டபூர்வமான இயக்கமாக ஆக்கினால் நல்ல பயன் தரும்.

பிரச்சார யந்திரங்கள் அனைத்தும் தேச பக்திக்காகவே முடுக்கிவிடப்பட வேண்டும்.

பயனற்ற பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டும்.

* * *

தீபமாலிகா

உங்கள் வீட்டை தீபங்களால் அலங்கரியுங்கள். ஒரு மூலையில் கூட இருள் இல்லாமல் ஒவ்வோர் தீபத்தையும் பிரகாசமாக ஏற்றுங்கள்.

ஆண்டவன் இருட்டிலே இல்லை.

அவனோர் ஜோதிப் பிழம்பு!

குருடர்களுக்குத் தீபம் எதற்கு?

அறிவுக் குருடர்களுக்கு ஆண்டவன் எதற்கு?

மதத் தத்துவம் பொய்யாகிவிட்டால், மனித தத்துவமும் பொய்யாகிவிடும்.

ஐனைத்துக்கு முந்திய காலங்கள் யாருடைய பொறுப்பு?

மரணத்துக்குப் பிந்திய காலங்கள் யாருடைய கைகளில்?

அவனைத்தான் நாம் 'ஆண்டவன்' என்கிறோம்.

இந்தச் சதைக் கோளங்கள் எப்படி சிருஷ்டிக்கப்பட்டன என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?

நூற்றுக்கணக்கான நரம்புகள், லட்சக்கணக்கான ரத்த அணுக்கள் யாரால் உண்டாக்கப்பட்டன?

உங்கள் மருத்துவர்கள் அவற்றைச் சோதிக்கும் சக்தியுடையவர்களே !

அவற்றைப் பழுது பார்க்கும் சக்தியும் அவர்களுக்கு உண்டு.

ஒரு முழு வடிவத்தை உண்டாக்கக் கூடிய சக்தி அவர்களுக்கு உண்டா?

சிருஷ்டியின் ரகசியம் பிடிபடாதவரை, கர்த்தா ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதே உண்மை.

ஒரு குவளைத் தண்ணீரில் எத்தனை அணுக்கள் இருக்கின்றன என்பது விஞ்ஞானிகளுக்குத் தெரியும்.

ஆனால் எத்தனை அணுக்களில், ஒரு அருவியை உண்டாக்க முடியும் என்பது இறைவனுக்கு மட்டுமே தெரியும்.

பள்ளங்கள், தண்ணீரைக் காப்பாற்றுவதற்காக.

மேடுகள், அதைப் பயன்படுத்துவதற்காக.

எல்லாப் பள்ளங்களையும் நீங்களா உண்டாக்கினீர்கள்?

உங்கள் அறிவின் மூலம், ஒரு கடலை நீங்கள் உண்டாக்க முடியுமா?

ஒரு ஜீவனுக்குப் பிறப்பைக் கொடுக்கக்கூடிய சக்தி உங்களுக்கு உண்டு.

அந்தச் சக்தியை உங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சக்தி இறைவனுக்குத்தான் உண்டு.

நீங்கள் எந்தெந்த மூலங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறீர்களோ, அவற்றுக்கெல்லாம் மூலம் அவன்.

ஆகவே, அவன் 'ஆதிமூலம்'.

விதையை நீங்கள் நடடால், செடி வருகிறது.

செடியிலிருந்து மற்றும் சில விதைகள் கிடைக்கின்றன.

முதல் விதை எங்கிருந்து வந்தது?

அந்த விதைக்கு ஆதிமூலம் எது?

அது ஆதிமூலம் கொடுத்தது.

அழகான வீட்டைக் கட்டுவதற்கு நீங்கள் எவ்வளவு
பிரயாசைப்படுகிறீர்கள்?

கட்டிய பிறகும் உங்களுக்கு அதிலே குறை தெரிகிறது.

ஒரு வீடு கட்டுவதிலேயே குழம்பித் தவிக்கும் அறிவு உலகத்தையே
கட்டியவனைப் புரிந்து கொள்வது கடினம்தான்.

கோடிக்கணக்கான செடி, கொடிகளுக்கு அவன் 'டிசைன்' போட்டான்.

கோடிக்கணக்கான பூச்சி வகைகளுக்கு அவன் 'டிசைன்' போட்டான்.

மீன்களைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?

சாப்பிடத் தெரியும்!

அந்த மீன்களை எத்தனை வகைகளாக அவன் 'டிசைன்'
போட்டிருக்கிறான்!

சில பறவைகளை நீந்த விட்டும் பார்த்திருக்கிறான்.

தென்னையையும், பன்னையையும் கிளைகள் இல்லாமலே
படைத்திருக்கிறான்.

கிளைகள் உள்ள சில மரங்களை மலர்கள் இல்லாமல் படைத்திருக்கிறான்.

மலர்கள் உள்ள சில மரங்களை கனிகள் இல்லாமல் படைத்திருக்கிறான்.

எல்லாம் ஒரே மாதிரி இருந்துவிட்டால், இறைவன் வெறும் அச்சக் கோர்ப்பவனாகி விடுகிறான்.

சிருஷ்டியின் மூலத்தை அறிய முடியாதவர்கள், இறைவனை நம்புவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

சந்திர மண்டலத்துக்குப் புறப்படும் விஞ்ஞானிகள், மாதா கோவிலுக்குப் போன பின்புதான் ராக்கெட்டில் ஏறுகிறார்கள்.

உலக வாழ்க்கை முழுவதையும் உணர்ந்து கொண்ட ஞானிகள், இறைவனின் பேரால்தான் அதை எழுதத் தொடங்கினார்கள்.

இந்த உடலில் அவன் உண்டாக்கிய அங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொரு சுகத்தைக் காட்டுகின்றன.

ஆண்-பெண் உறவுக்காக அங்கங்கள் நடுப்பகுதியில் இருக்கின்றன.

அந்த மைய மண்டபத்தில் இறைவன் இருக்கிறான்.

‘உடல் உறவு புனிதமானது’ என்று இந்துக்கள் கருதுவது அதனாலேதான்.

கோபுரங்களிலேயே உடல் உறவு பற்றிய பதுமைகள் இருப்பதும் அதனாலேதான்.

எதிலிருந்து ஐனன் நிகழ்கிறதோ, அதிலே ஆண்டவன் இருக்கிறான்.

அதில் ஆபாசம் என்ன இருக்கிறது?

கண்கள் அதைப் புனிதமாகக் காட்டிவிட்டால் ஆபாசம் மறைந்துவிடுகிறது.

மனிதனுடைய லீலைகள் இறைவனுடைய லீலைகளின் ஒரு பகுதியே.

‘ஆண்-பெண் உறவு’ வெளிச்சத்தில் நிகழக் கூடாது என்பது இந்துக்களின் மரபு.

இருட்டிலே நிகழ்ந்தால்தான் காம விவகாரம் மறைந்து தெய்வ சுகம் தோன்றுகிறது.

உங்கள் தீபங்களை அந்த நேரம் மட்டும் அணையுங்கள். மற்ற நேரங்களில் அவை பிரகாசமாக எரியட்டும்.

* * *

தலைமாட்டில் குத்து விளக்குகள்

அந்தக் குத்து விளக்குகள் தலைமாட்டில் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அவை எரிந்தாலென்ன, அணைந்தாலென்ன? அந்தப் படுக்கையில் கிடக்கும் மனித விளக்கு அணைந்துவிட்டது.

அது எரிந்து கொண்டிருந்தவரை குத்துவிளக்குகளுக்கு எண்ணெய் ஊற்றிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அந்த விளக்குக்கு ஊற்றும் எண்ணெயை இறைவன் ஊற்றாமல் விட்டுவிட்டான்.

மானுடத்தின் சாகசம் மரணப்படுக்கையோடு நின்றுவிட்டது.

மனிதன் செய்த விளக்கைப்போல், எரியாவிட்டால் பத்திரப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் அந்த உடம்பு இல்லை. நான்கு நாட்களானால் அது நாறிப்போகும்.

நறு நெய் பூசி வைத்தாலும், அதிலிருந்து பூச்சி புழுக்கள் உற்பத்தியாவைத் தடுக்க முடியாது.

அந்த மனிதன் அந்தகாரத்தில் கிடக்கிறான்.

ஆனாலும் அவன் தலைமாட்டில் இரண்டு விளக்குகள் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன.

அழுவாரையும், சிரிப்பாரையும் அறிய முடியாத சடலத்திற்கு, அந்த விளக்குகள் எந்த வகையில் உதவப் போகின்றன?

அந்த விளக்கை ஏற்றுவதும் அணைப்பதும் உங்கள் கைகளே! உங்கள் விளக்கை ஏற்றுவதும் அணைப்பதும் எவனுடைய கைகள்?

மெய்ஞ்ஞானிகளும், விஞ்ஞானிகளும் இங்கேதான் யோசிக்கிறார்கள்.

எல்லோருடைய விளக்குகளும் அனைய வேண்டியதே. அவை எரிந்த காலத்தில் எத்தனை பேருக்கு வழி காட்டின என்பதே முக்கியம்.

சத்தியம் என்ற தாம்பாளத்தில் உங்கள் விளக்குகளை ஏற்றி வைப்புகள்.

குருடர் அல்லாதவர்களுக்கு அவை வழிகாட்டிடும்.

ஒரு கோவணத்தைக்கூட நீங்கள் கொண்டு வந்ததில்லை.

உங்கள் உடம்பில் உள்ள தோல்கூட யாருக்கும் கோவணமாகப் போவதில்லை.

நிலையாமையே நிலையானது, என்பதை அவனது மரணப் படுக்கை காட்டுகிறது.

அந்தச் சடலத்தை நீங்கள் நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளவே அந்தக் குத்து விளக்குகள் எரிகின்றன.

பிறந்த விளக்கு அணைந்து கிடப்பதைச் செய்யப்பட்ட விளக்குள் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன.

மரணத்தில் அடங்கியுள்ள தத்துவத்தை அவை பறை சாற்றுகின்றன.

எதையும் மறுக்கும் நாத்திகனே, மரணத்தையும் மறுத் துப்பாரேன், பார்க்கலாம்

* * *

எங்கள் தலைவனே...

மலர் ஒன்று உன் மார்பில் தூங்கியதைப் பார்த்த எங்கள் கண்கள், நீ மண்ணில் தூங்கியதையும் பார்த்தன.

ஆனால், நீ மண்ணில் தூங்கியபோது அந்த மலர் விழித்துக் கொண்டிருந்ததை எங்கள் கண்கள் கண்டன.

கொடியில் இருந்தபோது அந்த மலர் பணித்துளியில் நனைந்திருந்தது. உன் மார்பில் இருந்தபோது கண்ணீர்த் துளியில் அது நனைந்தது.

இந்தியாவின் சரித்திர நதி, கடலில் கலக்க இருந்த போது, நாணலாக நின்று அதைத் திசைத் திருப்பினாய்.

வயல்களுக்குப் பாயத் தொடங்கிய அந்த நதியின் வெள்ளம், அந்த வயல்களை அறுவடைக்குத் தயாராக்கிய, போது நீ மறைந்தாய்.

நீ உழுது விதைத்தாய்; நாங்கள் அறுத்தெடுத்தோம்.

எங்கள் புதிய தலைமுறை அதை உண்டு பசியாறுகிறது.

தர்ம பூமிக்கு உன்னை அனுப்பிய இறைவன், தரங் கெட்ட சமுதாயத்தைத் தரப்படுத்தவே உன்னை அனுப்பினான்.

நீ பிரிட்டனில் பிறந்திருந்தால் உலகத்தில் காலனி ஆதிகம் தோன்றி இருக்காது.

நீ ஜெர்மனியில் பிறந்திருந்தால் கொடிய நாசத்தைத் தோற்றுவித்த உலக யுத்தம் இல்லாதொழிந்திருக்கும்.

கள்ளிக் காடுகளும், கரம்பு நிலமும், பள்ளமும், மேடுமாகப் பாழ்பட்டுக் கிடந்த பாரத சமுதாயத்தைத் திருத்த காந்தி என்ற கலப்பையை முதலில் பிடித்த உழவன் நீ.

பேசத் தெரியாத நாக்குக்கும் பேச்சுரிமை வழங்கினாய். எழுதத் தெரியாத கைகளுக்கும் எழுத்துரிமை வழங்கினாய்.

போடத் தெரியாத மனிதர்களுக்கு வேட்டுரிமை வழங்கினாய்.

நீ செய்த தவறுகளிலெல்லாம் பெரிய தவறு, இந்த மக்களின் அறிவை உயர்வாக நினைத்தது.

இல்லையென்றால் இவ்வளவு பரவலான அரசியல் சட்டத்தை வழங்கியிருக்கமாட்டாய்.

உன் ஆசையின் விளைவே அரசியல் சட்டம்.

எங்கள் அநுபவத்தின் விளைவே அதில் நாங்கள் செய்யும் திருத்தம்.

கடலளவு மனம் படைத்த கருணைத் தலைவனே!

உன்னை ஆண்டுக்கு ஒரு முறைதான் நினைக்கிறோம்.

‘ஒரு முறையாவது நினைக்கிறீர்களே’ என்று சந்தோஷப் படு.

உருப்படி இல்லாத இந்தச் சமுதாயத்தில் கடவுளை மறந்தவர்களே பலர் இருக்கும்போது, உன்னை நினைப்பது அதிசயமல்லவா!

மன்னனாகப் பிறந்து, மனிதனாக வாழ்ந்து, தெய்வமாக மன்றந்த மரகதச் சிலையே!

எங்கள் மனமே உன் கோயில்.

உன் திருமுகமே நாங்கள் ஆராதிக்கும் சிலை.

தமிழர்கள் சிவன் கோவிலில் காந்தியைக் கண்டால், முருகன் கோவிலில் உன்னைக் காண்கிறார்கள்.

‘மகன் வயிற்றில் தாய் பிறப்பாள்’ என்ற பழமொழிக்கிணங்க, முருகன் வயிற்றில் பராசுக்கி பிறந்திருக்கிறார்கள்.

அவளது முகத்தில் உன்னையே காண்கிறோம்.

ஆவேசமான விடுதலைப் போரின்போது உன் மகளாக அவள் அவதரித்தவளாதலின், அந்த ஆவேசம் தழைத்து நிற்பதைக் காண்கிறோம்.

இந்த நிலத்தில் நீ விதைத்த விதையினால், நாடு நல் வாழ்வை நோக்கி நடைபோடுகிறது.

அந்த நடையில் எங்கள் காதுகளில் உன் சங்கீதமே கேட்கிறது.

* * *

தராசுக்கு இரண்டு தட்டு

எனது பகவத் கீதை உரை வெளியீட்டு விழாவில் உயர்நீதிமன்ற முன்னாள் நீதிபதி திரு. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் ஒரு புதிய சிந்தனையை வெளியிட்டார்கள். அது ராமாவதாரம், கிருஷ்ணாவதாரம் பற்றியது, “ராமன், தான் சென்ற இடங்களினைல்லாம் பலருடைய உதவிகளைப் பெற்று, உதவி செய்தவர்களை மட்டுமே நண்பர்களாகவும், சகோதரர்களாகவும் ஏற்றுக் கொண்டான். ஆனால் கிருஷ்ணன் அப்படியல்ல, அவன் பிறருக்கு உதவி செய்தவன்; உதவியைப் பெற்றவன் அல்ல” என்றார்.

உண்மைதான். ஆனால் இதில் ஒரு மகிமையும் அடங்கியிருக்கிறது. ராமாவதாரம், உதவக் கூடியவர்கள் எத்தனை பேர் உலகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று காண்பதற்காக உண்டானது. அதை முழுக்கக் கண்டு கொண்ட பின் பெற்றாக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக உருவான அவதாரமே கிருஷ்ணாவதாரம்.

தத்துவம், ‘உதவி கோருவது தவறல்ல; அதே நேரத்தில் பெற்ற உதவிக்கு நன்றிக் கடனையும் செலுத்திவிட வேண்டும்’ என்பதாகும்.

உன்னிடம் இருந்தால் பிறருக்குக் கொடு; இல்லாதபோது கூச்சப்படாமல் கேள்; செல்வம் சேருகின்ற நேரத்தில் உதவ மறுக்காதே, மறுத்தால், அது தீர்ந்து போனதும் உனக்கு உதவ யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். இறைக்க இறைக்கத்தான் கேணி சுரக்கும். இல்லையேல் தேங்கிய அளவிலேயே திகைத்துப் போய் நின்று விடும். ஓடிக்கொண்டிருக்கும் நதியினால் பயிர்கள் செழிக்கும். அது ஓட, ஓட மேகமும் பொழியும், தேங்கி விட்ட குட்டையில் புழு-பூச்சிகள்தான் உற்பத்தியாகும். பதுக்கப்பட்ட செல்வத்தோடு, பாவமும் பதுக்கப்படுகிறது. விநியோகிக்கப்படும் செல்வத்துக்குப் புண்ணியம் பரிசாகக் கிடைக்கிறது.

‘ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும்’

என்பார்கள். உதவி செய்வது, முதலீடு செய்வது; உதவி பெறுவது, செய்த முதலீட்டை வட்டியோடு பெறுவது. பெறுவதும், கொடுப்பதுமான இரண்டு நிலையிலே தான் உலகச் சக்கரம் உருண்டு கொண்டிருக்கிறது.

பல்லவன் காலத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட தண்ணீரே இன்னும் செம்பரம்பாக்கம் ஏரியில் இருக்குமானால், பயங்கரமான விஷமனாக மாறியிருக்கும்.

கோடையில் வற்றுவதும், கார் காலத்தில் திரும்பி வருவதும் இயற்கையின் நியதி. மனத்தின் பரிணாம அலைகள் இந்த இரண்டு நிலைகளுக்கும் கட்டுப்ட வேண்டும். நாலு பிணத்துக்காவது நீ தோள் கொடுத்தால்தான் உன் பிணத்துக்கு நாலு தோள் கிடைக்கும்.

பிறருக்கு உதவுகிற பிரபுத்வ மனோ நிலையைச் சுட்டிக் காட்டுவதே ராம - கிருஷ்ணாவதார நோக்கம்.

உதவாமல் சேமித்து வைக்கிறவன் அநுபவிக்காமல் செத்துப் போகிறான். மூன்று தலைமுறைக்கு மேல் வாழ்ந்தவர்களும் இல்லை; தாழ்ந்தவர்களும் இல்லை. இதற்கு அரசியலிலும் உதாரணம் சொல்லலாம். பணக்காரர்களிடையேயும் உதாரணம் சொல்லலாம். வாழும்போது செய்த தர்மங்களும் பாவங்களுமே, தாழும்போது திரும்ப வந்து நிற்கின்றன.

பூர்வ ஜன்ம புண்ணியம் பாவம் என்கிறார்களே, அது இதுதான்.

மாமரம் பழுத்தால்தான் மறு மரத்துக்குக் கொட்டை கிடைக்கும். வாழை மரம் குலை தள்ளிய பிறகுதான் அடிக்கன்று தோன்ற ஆரம்பிக்கும். பறிக்கப்பட்ட நெல்லில் ஒரு பகுதிதான் விதையாகிறது. பிறருக்கு உதவுகிறவன் மற்றொரு வளர்ச்சிக்கு அடிகோலுகிறான்.

புல்லால் பயன் ஏது? புல்லுக்கு விதை ஏது? பெருமை ஏது? அதனால்தான் கீழ்த்தரமானவர்களை, 'புல்லர்கள்' என்கிறார்கள்.

நன்மை தீமைகளைக் கண்டு கொள்ள இரண்டு கண்கள்; முன்னால்

பேகவும் பின்னல் நகரவும் இரண்டு கால்கள்; கொடுக்கவும் வாக்வும்
இரண்டு கைகள்; நல்லதை மட்டுமே சிந்திக்க ஒரே மனம்; நல்லதை மட்டுமே
பேச ஒரே வாய்.

கர்மத்தைச் செய்; பலனை எதிர்பார்க்காதே, காரணம், நீ எதிர்பாராத
நேரத்தில் அந்தப் பயன் உன் வீட்டுக் கதவைத் தட்டும்.

ஏற்றுக்கொள்ளும் பேரது 'ஹரே ராமா'. திரும்பிக் கொடுக்கும்பேரது,
'ஹரே கிருஷ்ணா'.

* * *

தத்துவம் பிறந்த இடம்

சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கும் செங்கோல் செலுத்திய மாமன்னர்களின் பெயர்கள்கூட வரலாற்றில் மறைந்துவிடும்.

ஆனால் வாழ்க்கையின் இன்ப, துன்பங்களை நன்றாக அநுபவித்து ‘முழு உண்மைகளைத் தெரிந்து, அவற்றை மக்களிடையே பொழிந்த தத்துவ ஞானிகளின் பெயர்கள் வரலாற்றில் என்றும் அழியாது; எப்பொழுதும் மறையாது.

தத்துவ ஞானிகள்தான் இத்தரணியின் ‘தலைவிதி’யை நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

வாழ்வில் சிற்றின்பத்தைப் பேரின்பம் எனக் கருதிப் பெருமீதம் கொண்டு திரியும், ‘பித்தர்’களின் முளைகளைச் ‘சுத்தம்’ செய்பவர்கள் தத்துவ ஞானிகள் தான்.

தத்துவ ஞானிகள், திசை தெரியாமல் வாழ்க்கைக் கடலில் திக்கு முக்காடிக் கொண்டிருக்கும் மானிட மரக்கலங்களுக்கு திசை காட்டும் கலங்கரை விளக்குகளாக இருக்கின்றனர்.

இதே போன்றுதான் நமது தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த தத்துவ ஞானியாக இருந்து, வாழ்க்கையில் உய்ய வழிகாட்டியவர் நமது பட்டினத்தார்.

காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே வாழ்ந்தவர் பட்டினத்தார். காவிரிப் பூம்பட்டினம் ஓர் காலத்தில் திக்கெல்லாம் தமிழ் நாட்டின் புகழ் பரப்பும் திருநகரமாக விளங்கி வந்தது.

நம் நாட்டுப் பொருள்களையும், வெளிநாட்டுப் பொருள்களையும் ‘ஏற்றுமதி - இறக்குமதி’ செய்திடும் எழில்மிக்க துறைமுகம்

இப்பட்டினத்தில்தான் இருந்தது.

வாணிபம் வளமுடன் இங்கே நடந்து வந்தது. தொழில் முறைப்படி பல பிரிவினரும் வாழ்ந்ததும் இங்கேதான். ஒவ்வொரு தொழிலினருக்கும் தனித்தனி வீதிகளே இருந்தன.

வணிகர் மரபிலே பிறந்தவர் பட்டினத்தார். காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே வாழ்ந்த காரணத்தினால் அவருக்கு 'பட்டினத்தார்' என்ற பெயர் வந்தது.

பட்டினத்தார், மன்னனும் மதிக்கத்தக்க மாபெரும் சீமானாக விளங்கியவர். அவர் மாளிகையில் முத்துக்கள் முத்தம் கொஞ்சி விளையாடின. மாணிக்கங்களும், மரகதங்களும், கோமேதகங்களும் கைகோர்த்துக் களிநடனம் புரிந்தன.

இவ்வளவு ஏற்ற நிலை பெற்றிருந்த பட்டினத்தார் தான், எல்லாவற்றையும் உதறித் தள்ளி ஊரைவிட்டு ஓடினார்; பற்றற்றுத் திரியும் பரதேசியானார்.

பட்டினத்தாருக்கு வாழ்வில் தேர்ச்சி ஏற்பட்டது.

ஒரு மனிதனுக்கு வாழ்க்கையில் ஏற்படும் வெற்றிகளைக் காட்டிலும் தேர்ச்சிகள்தான் பல தூய உண்மைகளை - துல்லியமான பல தத்துவங்களைக் காட்டுகிறது. இதனால் தான் 'வாழ்க்கையில் தேர்ச்சி பெற்ற பட்டினத்தார் நமக்குப் பல வளமான உண்மைகளையும் - நலமான தத்துவங்களையும் சொல்லிவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்.

பட்டினத்தாரின் தத்துவம், "வாழ்க்கையில் எதுவும் இல்லை!" என்று வரையறுத்துக் கூறுவதுதான்.

'வாழ்க்கையில் எதுவுமில்லை' என்றால் 'பணத்தினால் எதுவுமில்லை' என்பதுதான் உட்பொருள். 'பணம்' ஒன்றையே பிரதானமாக நினைத்து அதற்காகப் 'பஞ்சமா பாதகங்களையும்' செய்யத் துணிந்து, கடைசியில் வாழ்வில் 'வழுக்கி' விழுந்து, அல்லல் படுவோருக்குப் பட்டினத்தாரின் தத்துவ

விளக்கம் வழிகாட்டும்.

நாம் இன்று பார்க்கிறோம், வாழ்க்கையில் இருக்கிற பணம் போதாது என்று கள்ள நோட்டுகளை அச்சடித்துக் கடைசியில் நீதியின் கைப்பிடியில் அகப்பட்டு, வாழ்வில் பெற்ற பெயரையும், பிரபலத்தையும் இழந்து இருட்டறையில் பலர் இடர்ப்படுகின்றனர். இதே போல, கள்ளக் கையெழுத்துக்காரர்கள் - கடத்தல்காரர்கள் - நாகரிகத் திருடர்கள் ஆகிய அத்தனை பேரும் 'பணவெறி'யினால் தானே பாதகங்களைச் செய்து கடுங்காவல் கைதிகளாகிக் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

இதைத்தான் பட்டினத்தார் அவரது பாடல்களில் இடித்துரைக்கிறார்; எடுத்துரைக்கிறார். மேலும் பட்டினத்தார் 'சிறின்ப'த்தைப் பற்றியும் சேவை கட்டிய மாதரைப் பற்றியும் இழித்தும் பழித்தும் பாடியிருக்கிறார்.

பட்டினத்தாருடைய உள்ளக் கருத்து, 'புவியில் பிறந்தது பூவையர் புணர்ச்சிக்கே' என்ற காமக் கருத்தினால் ஆடவர் உலகம் அழிந்துவிடக் கூடாது என்பதுதான்!

பட்டினத்தாரைப் பொறுத்தமட்டிலும், 'உண்மை'யைத் தேடித் தேடி அலுத்துச் சலித்துத் திருவொற்றியூர் கடற்கரையில், 'உண்மை'யைக் கண்டார்.

போதி மரத்தின் கீழ் புத்தனுக்கு ஞானோதயம் ஏற்பட்டது போல, தத்துவ ஞானி பட்டினத்தாருக்கு திருவொற்றியூர் கடற்கரையில் ஞானோதயமும், ஆன்மப் பரிபக்குவமும் ஏற்பட்டது.

திருவொற்றியூர் கடற்கரையில் அமைந்திருக்கும் அந்தப் பட்டினத்தார் சமாதி, எனக்குப் புதிய இடம் அல்ல; நான் நன்கு பழகிய இடம்தான்.

1943 ஆம் ஆண்டு திருவொற்றியூரில் இருக்கும் 'கார்பொரெண்டம் யூனிவர்சல்' என்ற கம்பெனியில் நான் ஒரு குமாஸ்தாவாக வேலை பார்த்து வந்தேன்.

அப்பொழுது எனது மாலைப்பொழுது, பட்டினத்தாரின் சமாதியில் கழிந்தது.

இந்த இடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான் நான் எனது எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் 'கனவு' கண்டேன். புதிய சிந்தனைகள் எனது மூளையில் முளைத்தது இங்கேதான்.

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் நாத்திகனாக - 'கடவுள் இல்லை' என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். சூழ்நிலையும், சுற்றுச்சார்பும் அவ்வாறு என்னைச் சொல்லச் செய்தன. எனது பழைய நண்பர்கள்கூட 'கடவுள் இல்லை' என்பதைக் கரசாரமாகப் பேசி வந்தார்கள்; எழுதினார்கள்.

அவர்களில் கடவுள் இல்லை என்பதற்குச் சரியான சான்றுகளைக் காட்டி வாதிட்டவர்கள் யாருமில்லை. நாகரிக உலகத்தில் தன்னை 'நாத்திகன்' என்று சொல்லிக் கொள்வதை ஒரு 'பாஷன்' என்றே அவர்கள் நினைத்தார்கள்! நானும் அந்தக் கூட்டத்தில் அப்படித்தான் இருந்து வந்தேன்.

சிவநேசச் செல்வர்கள் மலிந்த செட்டி நாட்டிலே - திருநீறும், தேவாரமும் 'இரு கண்கள்' என நினைக்கும் கடவுள் பக்தி மிகுந்த நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டியார்கள் மரபிலே பிறந்த நான், நாத்திகனாயிருந்து வந்தது பலருக்கு ஆச்சரியத்தையும், அருவறுப்பையும் கொடுத்தது.

ஆனால், காலம் மாறியது, 'பரிகாரம் வேண்டும்' என்ற உணர்வு என் உள்ளத்தில் மோலோங்கியது. அந்த உணர்வு தான் என்னை இறைவன் முன்னே இழுத்துக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது!

‘தனக்குவமை இலாதான் தான் சேர்ந்தார்க் கல்லால்

மனக்கவலை மாற்றல் அரிது’

- என்ற வள்ளுவரின் திருமொழியை நினைவூட்டியது.

இன்று மறியிருக்கிறேன்.

நாளை எனது பழைய நண்பர்களும், நாத்திகர்களும் கடைசியில் அவனிடத்தில் தான் வந்து சேருவார்கள். இந்த உண்மையைத்தான் மறைந்த பட்டினத்தார் கூறிச் சென்றிருக்கிறார்.

பட்டினத்தடிகளுக்குக் கடைசியில் மனித குலத்தின் மீது அளவு கடந்த வெறுப்பு ஏற்பட்டது. யாரையுமே நம்ப முடியாத அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

‘கடவுளைத் தவிர வேறு யாரும் துணையில்லை’ என்னும் அளவிற்கு அழுத்தமான பற்று அவருக்கு ஏற்பட்டது.

நாம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் ஒரு மனிதன் சீரும் சிறப்புடனும் வாழ்கிறபோது அவனுக்குத் தருக்கும், செருக்கும், இறுமாப்பும், எக்காளமும் ஏற்படுகிறது.

கடைசியில் அனைத்தும் இழந்து, ‘அனைவரும் கைவிட்ட பிறகு, ‘கை விடாதவன் ஒருவன்; அவனே கடவுள்!’ என்ற உணர்வு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

அச்சம் வரும்பொழுதும், அபாயச் சங்கு ஊதும் பொழுதும் மனிதன், அவனை நினைக்கிறான்.

பட்டினத்தார், உடம்பை ‘நாற்றச்சரீரம்’ என்று கூறுவது இந்த சரீரத்தை என்னதான் ‘பாலீஷ்’ போட்டு ‘மழமழ’ என்று வளர்த்தாலும், செத்துச் சவமாக விழுந்த பிறகு தீ மூட்டுவதற்கு ஒரு சிறிய தீக்குச்சிதான் தேவை!

‘கடைசிப் பயணம்’ என்பதை ஒவ்வொரு மனிதனும் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தக் கடைசிப் பயணத்தைப் பற்றி மனிதனுக்கு மிக நன்றாக ‘எச்சரிக்கை’ செய்திருக்கிறார் பட்டினத்தார்.

நமது பெரியவர்கள் நமக்குப் புத்தி கூறுகிறபொழுது, ‘ஊரிலே உன்னை நாலு பேர் மதிக்க நடந்துகொள்?’ என்றார்களே, இதன் அர்த்தம் என்ன?

ஒரு மனிதனை நான்கு பேர்கள் மட்டும் மதித்தால் போதுமா? உண்மையில் இதன் கருத்து என்ன தெரியுமா?

கடைசியில் மனிதன் இறந்து போனால் அவன் ‘பாடையைத் தூக்குவதற்கு’ நான்கு பேர்கள் முன்னுக்கு வரக்கூடிய அளவிற்கு நல்லவனாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான்!

விஞ்ஞானம் கோலோச்சுகின்ற இக்காலத்தில் ‘விண்வளி வீரர்கள்’ என்னதான் உயர் ‘உயரப்’ பறந்தாலும் ஒன்றை மட்டும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையே, ஏன்?

‘உயிர்’ என்பது எப்படி ஏற்படுகிறது? உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்த பிறகு அது எங்கே கலக்கிறது?

இதை இன்னும் விஞ்ஞான வித்தகனால் விளம்ப முடியவில்லை!

இவ்வுலகில் தோன்றியவர்கள் ஏன் எப்பொழுதும் ‘சிரஞ்சீவி’களாக இருந்திருக்கக் கூடாது?

கம்பன் சாகாமல் இருந்திருக்கக் கூடாதா? வள்ளுவன் வாழ்ந்திருக்கக் கூடாதா?

மன்னவர்கள் மறையாமல் இருந்திருக்கக் கூடாதா? பிறந்தவர்கள் இறப்பதேன்?

இளமையும் மூப்பும் ஏற்படுவானேன்? ஒருவன் பத்து வயதில் சாவானேன்? இன்னொருவன் இருபது வயதில் சாவானேன்? மற்றொருவன் முப்பது வயதில் மடிவானேன்? ஒரே வயதில் ஏன் எல்லோரும் சாகக் கூடாது?

இதைச் சிந்தனை செய்யும் பொழுதுதான் மனிதன் மயங்குகிறான்; தயங்குகிறான். உயிருக்கு மூலம் தெரியாத வரையில், உலகுக்கு இறைவன் இருந்தே தீருவான்!

வாழ்க்கையில் தேடித் தேடி அலுத்தவர்களுக்கு, சத்துள்ள வாழ்க்கை புளித்துச் சலித்துப் போனவர்களுக்கு அமைதி தரும் மாமருந்து மரணம் ஒன்றுதான்!

நமக்குக் காலையில் எழுந்து இரவு படுக்கைக்குப் போகும் வரை பரபரப்பான வாழ்க்கையாக இருக்கிறது!

அந்த நாளில் மனிதன் தன்னுடைய வேலைகளைத் தானே செய்து வந்தான். இன்று இயந்திர வாழ்க்கை ஏற்பட்ட பிறகு மனிதனுக்குச் சிக்கல்களும், சிரமங்களும் நிறைய ஏற்பட்டு விட்டன.

மனிதன் பலவீனமடைந்துவிட்டான். ஐம்புலன்களையும் ஒழுங்குபடுத்தி வாழ்வது என்பது அரிதாகி விட்டது.

மனிதனை இயக்குவதே ஐம்புலன்கள்தான். இந்த ஐம்புலன்களையும், ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்பு படுத்தி ஒழுங்குடன் வாழ்ந்தால்தான் அவனுடைய வாழ்க்கை உருப்படும், இல்லையேல் மருப்படும்!

ஐம்புலன்களைப் பஞ்ச பாண்டவர்களுக்கு ஒப்பிடலாம்.

ஐம்புலன்களை ஒழுங்கு படுத்தி வைக்கவேதான் ஆண்டவனை வழிபட நம் முன்னோர்கள் வழிவகுத்து இருக்கிறார்கள். இதைத்தான் பட்டினத்தார் ‘ஒன்றென்றிரு... தெய்வம் உண்டென்றிரு...’ என்று பாடியிருக்கிறார்.

பட்டினத்தாரின் பாடல்கள் மனித சமுதாயத்திற்குத் தேவையான சஞ்சீவி மூலிகைகள்.

நான் ‘பாத காணிக்கை’ என்ற திரைப்படத்தில் எழுதிய ‘வீடு வரை உறவு’

என்ற பாட்டு, பட்டினத்தாரின் தத்துவப் பாட்டின் சாயல்தான்! ‘இந்தப் பாட்டு பிரமாதம்’ என்று என்னைப் பலர் பாராட்டும் பொழுது எனக்கு வியப்பாக இருக்கும்.

இந்தப் புகழுக்கு உரியவர் பட்டினத்தார்தான்!

‘தத்துவம்’ என்பது, ‘உண்மையை அறிதல்’ என்றும், ‘தன்னை அறிதல்’ என்றும் பொருளாகும்; நுண்ணிய பல உண்மைகளை எடுத்துச் சொல்வதுதான் தத்துவம்.

கிரேக்க நாட்டுத் தத்துவஞானி சாக்ரடீஸ் ‘உன்னையே நீ அறிவாய்’ என்று உலகுக்குத் தனது கடைசிக் குரலை முழங்கினார். ‘Know Thyself’ இதே தத்துவத்தைத்தான் நமது பட்டினத்தார் நம் ஒவ்வொருவரையும் பார்த்து, ‘உன்னையே நீ அறிவாய்’ என்று சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்.

பட்டினத்தாரின் தத்துவப் பாடல்கள் உலகு எங்கும் பரவ வகைசெய்ய வேண்டும். பட்டினத்தாரின் பாடல்களைப் பன்மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துப் பாரெங்கும் பரப்ப வேண்டும்.

பட்டினத்தார் நமக்குக் காட்டிய பாதை - பண்பாட்டுப் பாதை; பக்குவமான பாதை. அந்தப் பாதைக்கு ஒவ்வொருவனும் சென்றே தீரவேண்டும்.

அந்தப் பாதையில் சென்றால், ‘பேராசை’ என்ற கொடிய முள் நம் காலில் குத்தாது. ‘காமவெறி’ என்ற நச்சரவம் நம்மைத் தீண்டாது. ‘சுயநலம்’ என்ற கல் நம்மைக் கால் இடறச் செய்யாது. ‘வஞ்சகம்’ என்ற நரி குறிக்கிடாது. சுத்தமான அந்தத் தத்துவப் பாதையில் செல்லும் மனிதன், ‘முழு மனிதன்’ *The Perfect Man* ஆகி விடுவான்.

* * *

